Бійці зі Сходу: «Українська армія дійсно стала народною» 7 стор.

«Усі діти потребують щастя. А щастя для них – мама і тато»

8 стор.

«Син уже додому хоче...»

Життєві історії у «Сімейному гніздечку»

10-11 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

Наш ДЕНЬ

www.nday.te.ua

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

Заснований у червні 2013 року

№48(77), 26 листопада-2 грудня 2014 р.

Рік після Майдану:

НЕВИКОНАНІ ОБІЦЯНКИ, НОСТАЛЬГІЯ, ВІЙНА ТА ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОЇВ

На фото: ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ МАЙДАН. Вгорі - січень 2014 р.; ліворуч - 21 листопада 2014 р.

Фото Андрія БРИКА та Юлії ТОМЧИШИН.

Детальніше - 8 стор.

Передплата-2015 на «Наш ДЕНЬ»
незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля
індекс - 68710

1 місяць – 8,76 грн.
3 місяці – 25,68 грн.
6 місяці – 49,71 грн.
1 рік – 98,22 грн.

У ціну газети враховано вартість поштових послуг: прийом та доставка видання до передплатників

Передплатити «Наш ДЕНЬ» можна у будь-якому поштовому відділенні або у листоноші.

Погода в Тернополі й області

26 листопада - хмарно, можливий невеликий сніг, температура повітря вночі 4-5, вдень 2-3 градуси морозу. Схід сонця - 7.44, захід - 16.25.

27 листопада - хмарно, невеликий сніг, температура повітря вночі 4-5, вдень 4-6 градусів морозу. Схід сонця - 7.45, захід - 16.25.

28 листопада - хмарно, без опадів, температура повітря вночі 4-7, вдень 3-5 градусів морозу. Схід сонця - 7.46, захід - 16.24.

29 листопада - хмарно, вдень невеликий сніг, температура повітря вночі 6-7, вдень 3-5 градусів морозу. Схід сонця - 7.48, захід - 16.23.

30 листопада - хмарно, увечері сніг, температура повітря вночі 3-6, вдень 1-4 градуси морозу. Схід сонця - 7.49, захід - 16.23.

1 грудня - хмарно, сніг, температура повітря вночі 2-5, вдень 1-3 градуси морозу. Схід сонця - 7.50, захід - 16.22.

2 грудня - хмарно, в другій половині дня сніг, температура повітря вночі 2-4, вдень 2-3 градуси морозу. Схід сонця - 7.52, захід - 16.22.

НАРОДНИЙ СИНОПТИК

26 листопада - Івана Златоустого. Земля впадає у сон до весни. Іній у цей день - на гарний урожай. **28 листопада** - сповідників Гурія, Самона і Авива. Якщо цього дня похмуро - буде мокрий травень. **30 листопада** - Григорія. У народі цього святого називають Зимовказівником, оскільки погода у цей день вказувала, якою буде зима. Якщо на Григорія гарна погода, то й зима обіцяла бути гарною. Якщо погода погана, то й зима такою буде. З цього дня встановлюються стійкі морози.

Коаліціада триває. А що далі?

Народні обранці прикрились коаліційною угодою на 73 сторінки. Прикриття так нічого собі! Чого вартує лише перечитати її, а щоб виконати п'ятирічного депутатського терміну не вистачить... Така моя думка. Безліч їхніх, в т. ч. слушних, піднятих в угоді питань потребують прийняття більше сотні нових законів і підзаконних актів. Але найголовніше, що в угоді я не бачу стержня, не видно головного, тобто відповіді на запитання: з чого коаліція має розпочинати свою діяльність.

На мою думку, для того, щоб змінити ситуацію в країні на краще та провести реформи, спочатку необхідно навести порядок. Це - перше! Неможливо проводити реформи, коли панує хаос. Порядок можна навести через ДІЮ закону, яким би він не був, а якщо він десь не такий – то тоді необхідні негайні зміни до нього. Іншої формули просто немає.

Що має зробити влада? Президент, (йому підпорядкований Генеральний прокурор), мають дати твердий посил високопосадовцями щодо дотримання ними законодавства. Ще рекомендую президенту стати відкритим до суспільства та започаткувати гарячу лінію, на яку громадяни могли б передавати інформацію про діяння тих, хто при владі, читати дописи на своїй сторінці у фейсбуці, щоб отримати конкретні приклади грубого порушення законів чиновниками, прокурорами, суддями. Безпосередньо президенту потрібно в кожній області взяти під контроль по кілька прикладів корупційних злодіянь, довести до кінця розслідування цих фактів та винести справедливі покарання. Ось тоді почне наводитись порядок, це буде відправною точкою подолання вседозволеності влади. Адже проста людина місяцями, часом роками, не може добитись правди у владі, так як панує кругова порука і безкарність. Тому спочатку наведімо порядок. А далі буде значно простіше. Далі стануть можливими реформи. Я пропоную розпочати з ліквідації обтяжуючих норм для підприємців і підприємств, тобто тих, хто самостійно забезпечує себе роботою, забезпечує нею інших та наповнює наш мізерний бюджет. Адже всі обтяжуючі норми працюють не на державу, а на сімейні бюджети чиновників. Це нині найголовніше, і важко цю дуже важливу роботу називати реформою, я швидше називаю її – наведенням порядку.

А після цього повинні піти реформи: конституційна, адміністративна, бюджетна, податкова, пенсійна, а також системна робота з демонополізації економіки при одночасному розвитку малого і середнього бізнесу, внесення необхідних змін до функціонування системи соціального забезпечення, освіти, науки , охорони здоров'я.

Це можуть і мають зробити президент і прем'єр-міністр України. Це їх завдання! Вони добровільно обрали для себе ці посади і свою відповідальність перед народом!

Петро ЛАНДЯК,
голова Тернопільської обласної організації політичної партії «Громадянська позиція. Анатолій Гриценко».

ДО БЮДЖЕТІВ УСІХ РІВНІВ ТЕРНОПОЛЯНИ СПРЯМУВАЛИ

понад 1, 3 млрд. грн. податків і зборів

У січні-жовтні 2014 року до бюджетів усіх рівнів платниками Тернополя та Тернопільського району зібрано 1 313, 2 мільйони гривень платежів.

Лише у жовтні платники перерахували до бюджетів 127, 6 мільйонів гривень податків і зборів. Як і у вересні, у жовтні теж зафіксовано збільшення надходжень порівняно з середньомісячними показниками.

Таку динаміку сплати податків можна пояснити не наявністю переплат, а підвищенням якості аналітичної роботи та налагодженим діалогом з представниками сумлінного бізнесу.

Водночас не ставиться за пріоритет фіскальні заходи впливу. Про це свідчить стабільне зменшення кількості перевірок. Завдяки постійному спілкуванню з представниками бізнес-середовища та налагодженій процедурі надання якісних послуг, зокрема через ЦОП, в складних соціально-економічних умовах бюджети отримують необхідний фінансовий ресурс.

Інформаційно-комунікаційний відділ Тернопільської об'єднаної ДПІ

Як українцям виживати, коли гривня і економіка отримали «кулю в лоб»?

Страшно, коли смерть стає статистикою. Щодня лунають повідомлення: обстріляли... загинули... поранено... Це звучить надто буденно. Без співчуття, імен загиблих...

Коли повоювати в АТО під час виборів їздили політики чи сини політиків, - це була сенсація. Вони ставали героями таблоїдів, численних газетних- і телеповідомлень, учасникам виборчих перегонів. Виборчий марафон завершився і для багатьох згаданих «вояків» «героїзм» в АТО - також.

Про Петра, Івана, Степана - звичайного мешканця містечка чи села, який захищає Батьківщину, таблоїди, зазвичай, не пишуть. І влада байдужа. Про нього згадають, як про героя, лише тоді, коли привезуть тіло в домовині. Благо, для багатьох пересічних українців, волонтерів, дітей наші вояки - прості чоловіки, звичайні хлопці - справжні герої.

Як не прикро, але президент навіть героям Небесної сотні присвоїв звання після вигуків «Ганьба!» «Я вирішив, і сьогодні підпишу указ про нагородження званням Герої України усіх героїв Небесної сотні», - заявив Порошенко після людського осуду. Це було схоже на банальне: «Водій, зупиниться, я проїхав свою зупинку». Бо рішення годилося б прийняти давно. Зрештою, героями Небесну сотню визнав народ, коли Порошенко ще не був президентом. І це - найвища нагорода й шана.

Узагалі, вітчизняний політикум дедалі більше розчаровує українців. Важко зрозуміти, чому досі жоден (!) із тих, хто давав накази і хто розстрілював людей на Майдані не відповів перед законом. Оправдання з боку влади й правоохоронців звучить, як знущання: винуватці втекли до Криму і Росії.

Ніхто авторитетно не пояснив, чому здали Крим. Тодішня влада боялася спровокувати Путіна, хоча президент РФ уперто стверджував: «зелені чоловічки» - не російські військові. Начальник Генштабу ЗСУ Юрій Ільїн наказував українським військовослужбовцям: «Не стріляйте у наших російських братів, за жодних обставин не відкривайте вогонь на поразку». Це цитата із його звернення. Влада пояснює, мовляв, не було кому і чим захищати півострів. Експерти ж іншої думки: у Криму на цей час була ціла механізована 36-а бригада берегових військ. І корабельні частини ВМФ. А на материку розташовувались боєздатні повітряно-десантні та аеромобільні частини у складі шести тисяч осіб.

Не втямки, чому президент досі не позбувся кондитерської фабрики «Roshen» у російському Липецьку, яка працює там із 2001 року. Роботодавець Петро Порошенко забезпечив працею 1500 росіян.

Чому Україна не запровадила санкцій проти РФ?

Чому президент грається в «олігархічні війни»? За словами політичного експерта Олега Миколайчука, «Порошенко розпочав негласне створення «антиколомойського» олігархічного союзу, до якого тактично входитимуть усі інші олігархи. Це - «австрійський в'язень» Фірташ, дніпропетровський - Пінчук і донецький - Ахметов. Наразі це буде медійне та політичне зіткнення олігархів, а далі може початися й війна за новий перерозподіл ресурсів».

Інший політексперт Андрій Бала зауважує: «Існує велика небезпека, що цей конфлікт олігархів здатний спровокувати ще потужнішу кризу в державі».

Тільки цього ще не вистачає! Скільки криз може витерпіти народ і Україна?

Не зайве запитати і в прем'єра Арсенія Яценюка: як люди мають виживати, коли гривня і економіка загалом, кажучи його словами, отримали «кулю в лоб»? Народ жахають економічні проблеми не менш, ніж війна.

Як зазначають іноземні ЗМІ, в українських «реформаторах» засумнівались уже й на Заході. Там наголошують: затримки із запровадженням реформ в Україні змушують все більше західних експертів ставити питання про щирість оголошеного Києвом курсу на боротьбу з корупцією. «Нью-Йорк Таймс», зокрема пише: розчарування чекатиме на тих, хто розраховує, що Україна отримуватиме підтримку, не за реальні зміни, спрямовані на подолання корупції, а у якості співчуття, як жертва агресії Росії. «Захід не відпустить Путіна з гачка. Але важливо визнати, що Київ, а саме Порошенко та Яценюк, мають забов'язання, які повинні виконати», - наголошує видання.

А відомий американський економіст Андерс Аслунд стверджує: саме власні інтереси українських високопосадовців можуть бути реальною перепоною на шляху реформ.

До речі, екс-посол США в Україні Стівен Пайфер ще у жовтні попереджав: за діями, чи бездіяльністю України у галузі реформ пильно стежать. Якщо Україна не зміниться - їй не лише грошей не дадуть, а й взагалі махнуть на неї рукою і залишать на одинці з Росією. «Захід може дійти висновку, що Україну ніщо не виправить», - застеріг екс-посол.

Тим часом голова комітету з питань розвідки при президентові Ігор Смешко заявив: «Ми знаходимось під загрозою атаки. Проти нас і нашої території, яка зараз окупована не тільки повстанцями, але також регулярними російськими військами, залучено приблизно 40 тисяч тренованих і дуже добре екіпірованих бійців». І наголосив: Україна дуже потребує допомоги від Заходу.

Незважаючи на наявність на території суверенної держави іноземних військ, Україна офіційно не визнає Росію стороною конфлікту. Щоб визнати РФ агресором, треба території, підконтрольні терористам, оголосити тимчасово окупованими, заявив у ефірі «5 каналу» співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки Центру Разумкова Олексій Мельник. «На жаль, - підкреслив експерт, - Україна своїми законами не визнає Росію стороною конфлікту. Тоді чому на міжнародному рівні мають її визнавати стороною конфлікту?»

І не глава держави України, проти якої чиниться агресія, а президент Литви Даля Грібаускайте відкрито назвала Росію терористичною державою, заявивши, що Україна бореться за всю Європу. Й публічно порівняла Путіна зі Сталіном і Гітлером.

Нарешті назвала головного винуватця кризи на Донбасі й Парламентська асамблея НАТО. «Пряме, а також приховане втручання Росії, включаючи перекидання військ в уніформі без розпізнавальних знаків на територію України, є головною причиною продовження збройного конфлікту і гуманітарної кризи на півдні і сході України», - йдеться в ухваленій у Гаазі резолюції 60-ї щорічної сесії Парламентської асамблеї НАТО про підтримку суверенітету і демократії України.

...Якщо нинішня українська влада гадає, що має імунітет - це самообман. Попередники також дотримувались такої думки. Але народ збунтувався через брехню й беззаконня. На жаль, і нові очільники взялися керувати країною, наче комерційним підприємством. І у вищих ешелонах влади, і у нижчих ніхто не переймається долею ні живих, ні мертвих. Інтереси країни для багатьох із них - щось ефемерне, чуже. Панове, не спонукайте народ знову заявляти: таких «слуг» - не потрібно!

Ольга ЧОРНА.

Рік після Майдану:

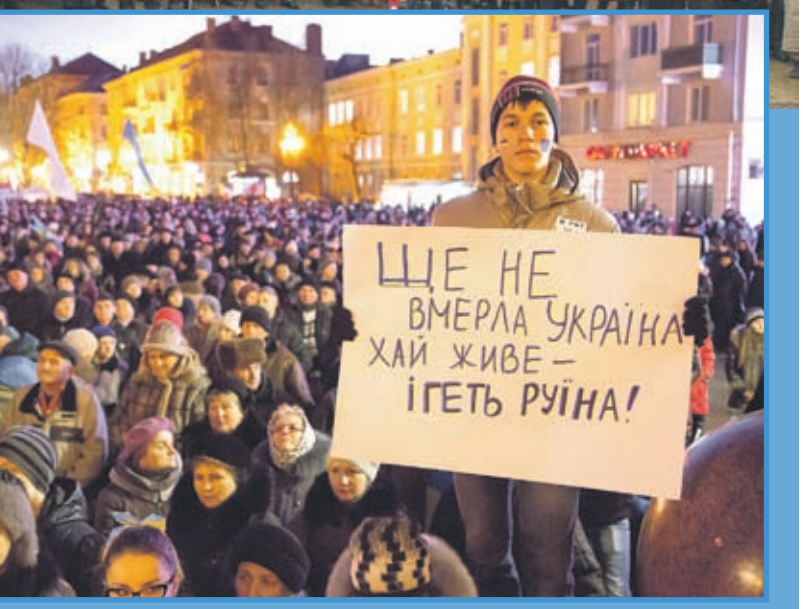

НЕВИКОНАНІ ОБІЦЯНКИ, НОСТАЛЬГІЯ, ВІЙНА ТА ПАМ'ЯТЬ ПРО ГЕРОЇВ

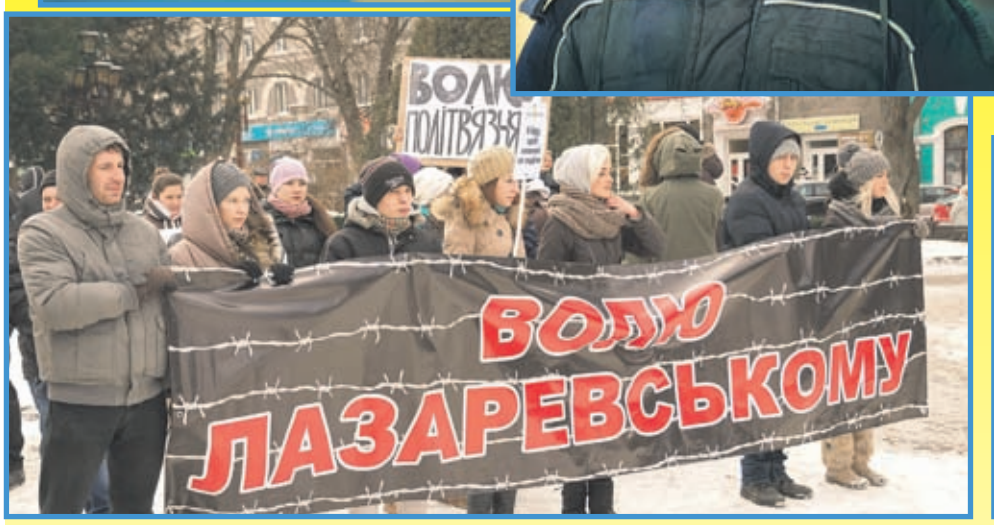

У Тернополі 21 листопада - День Гідності та Свободи, а також річницю початку Майдану відзначили небагатолюдно і без особливого пафосу. Незважаючи на анонси в соцмережах, акція на Театральному майдані не відбулася. Згодом близько двох десятків людей помолилися біля світлин Небесної сотні та згадували події, які, здається, ще зовсім недавно вирували на майданах столиці та українських міст.

Після обіду близько трьох сотень студентів тернопільських вишів вийшли на вулиці міста, аби вшанувати початок Революції Гідності. Хлопці та дівчата, як і рік тому, зібралися на подвір'ях своїх альма-матер та вирушили у центр міста до пам'ятника Івану Франку, де відбувалося перше віче 21 листопада 2013 року. Вони вигукували гасла «Слава Україні», «Героям Слава», «Україна понад усе», «Путін х..ло» та крокували центральною вулицею міста. Автівки сигналили молоді на знак підтримки.

- Ми зібралися сьогодні, аби згадати, як все починалося, – каже третьокурсник економічного університету Олег. – Навіть не здається, що вже минув рік після цих подій. Шкода лише, що нічого в нашій країні не змінилося на краще.

На вулиці така ж погода, як і рік тому. Студенти вигукують ті ж гасла і з таким же запалом в очах. Навіть не здається, що минув цілий рік – рік смутку, чекання, надії, війни...

- Ця акція викликає в мене багато спогадів, – зізнається студентка медичного коледжу Катя Безрука. – Тоді також була дуже погана погода, але на майдан прийшло багато людей. Ми ще не знали у що переростуть ці студентські акції, що проллється кров, з'явиться Небесна Сотня. Люди стояли під дощем і не втрачали надії, що усі ми разом можемо змінити країну. Мої очікування збулися, але не всі. Адже багато з тих, хто завдяки Майдану прийшов до влади, не є зовсім чесними.

Біля пам'ятника Івану Франку відбулося молодіжне віче. Координатори студентського Євромайдану пригадували, як все починалося і як вони самі змінилися за цей рік.

– Спершу ми нічого не знали, не мали техніки, не вміли виступати на публіці, – згадує громадський активіст Любомир Шимків. – Ми відчули, що в Україні відбувається щось не те і вийшли на Майдан. Нас ніхто не кликав, не змушував йти, це було щире бажання молоді, яка прагнула змін у своїй державі.

Учасники віче вшанували хвилиною мовчання усіх загиблих у боротьбі за Україну та виконали гімн. Далі читали поезію, співали українські пісні та ділилися спогадами про Майдан.

Юля ТОМЧИШИН.

На фото: ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ МАЙДАН. Вгорі - листопад 2013 - січень 2014 р.; внизу - 21 листопада 2014 р.

Фото Андрія БРИКА та Юлії ТОМЧИШИН.

Олег СИРОТЮК: «Головне – не посада, а те, що ти робиш, перебуваючи на ній»

Ще працюючи головою обласної держадміністрації, Олег Сиротюк став одним з ініціаторів проведення акції загальнонаціонального круглого столу «Український відлік» та круглих столів на різних рівнях, приурочених першій річниці Революції Гідності. Тож 21 листопада, незважаючи на добровільну, визнану указом президента, відставку з посади керівника виконавчої влади Тернопільщини, Олег Мирославович спочатку зустрівся з представниками засобів масової інформації, а потім долучився до зустрічі з активістами та громадсько-політичними діячами нашого краю.

На фото: під час загальнообласного круглого столу «Український відлік»

На переконання Олега Сиротюка, революція Гідності ще не виконала свого головного завдання, оскільки за рік, що минув, вдалося лише започаткувати процес докорінних змін у свідомості українців, які повинні отримати логічне завершення. Зараз формується українська нація, український дух в українській владі .

- Найважливіше на цьому шляху – діяти спільно, так, як діяли під час революції Гідності, - зауважив екс-голова ОДА, додавши, що за 12 місяців апріорі неможливо зробити усе те, чого не робили упродовж 23 попередніх років нашої незалежності, проте започаткований процес кардинального оновлення країни повинен стати незворотнім.

Відповідаючи на запитання журналістів, Олег Сиротюк охарактеризував основні пріоритети своєї восьмимісячної роботи на посаді керівника виконавчої влади області, проаналізував, що вдалося, а чого не вдалося зробити.

- Нині можна вести мову про зафіксовані у цифрах показники за цей період, адже за деякими даними область вийшла у всеукраїнські лідери. Проте, як на мене, головне питання не у статистиці, а у тенденціях, які ми маємо у ряді галузей над якими працювали з березня місяця, - сказав Олег Мирославович.

Зокрема, йдеться про рішучі кроки у напрямку боротьби з корупцією на всіх рівнях органів влади, фіскальних служб, правоохоронних та контролюючих органів. Усе це відбувалося паралельно з формуванням нової команди управлінців облдержадміністрації через приведення у владу чесних людей, здатних навіть у найкризовіші моменти приймати адекватні рішення та готових нести за них відповідальність.

Спочатку взялися за наведення порядку у дорожньому господарстві нашого краю, адже розуміли, що розбиті дороги всеукраїнського і міжнародного значення навряд чи можуть створити привабливі умови для сприятливого інвестиційного клімату на Тернопіллі.

- За великим рахунком, область у центрі Західної України є ідеальною для логістики та розвитку інфраструктури. Проте, дощенту зруйновані автошляхи відлякували і великі логістичні компанії, і тих, хто був готовий вкладати гроші у наш регіон, - констатує Олег Сиротюк. - У цьому напрямку ми прийняли кардинальні та безкомпромісні рішення. Кошти державного і місцевих бюджетів скеровували на ремонт доріг державного значення – транспортних артерій, які з'єднують Тернопіль з іншими обласними центрами. Як результат, вдалося дещо покращити автошляхи на Львівському, Чернівецькому, Рівненському напрямках і вийти на перше місце в Україні за ліквідацією аварійно-небезпечних ділянок. Загалом на остаточне вирішення цього завдання область потребувала близько двох мільярдів гривень. Однак, маючи коштів утричі менше, ніж торік, – трохи більше 60 млн. грн., нам вдалося відремонтувати доріг у 3,2 раза більше.

Наступним, на чому команда Сиротюка зосередила свої зусилля, була реорганізація структурних підрозділів ОДА з подальшим їх профільним об'єднанням.

Незважаючи на те, що і це рішення було вкрай непопулярним та наштовхувалося на пасивну протидію деяких чиновників, його прийняття дозволило не тільки оптимізувати управлінський апарат та підвищити ефективність його роботи.

Окрема тема – наведення порядку у надрокористуванні. Легалізація кількох десятків підпільних кар'єрів, з одного боку, значно наповнила казну області, а з іншого – припинила безкарний грабунок корисних копалин на території нашого краю задля власного збагачення.

Про те, що не стільки важливі досягнуті статистичні показники, як започатковані завдяки правильним управлінським рішенням тенденції до сталого розвитку регіону, свідчить і робота ОДА, очолювана Олегом Сиротюком, у напрямку перереєстрації суб'єктів господарювання, які фактично знаходяться на території області, але свого часу прописалися у сусідніх.

- Нам вдалося знайти правильні важелі у налагодженні плідної взаємодії з контролюючими та фіскальними органами Тернопільщини, забезпечити їх прозору діяльність винятково у рамках закону. У результаті – значно скоротилися скарги від підприємств та підприємців на необґрунтовані перевірки, «авансову» сплату податків. І хоча значних фінансових дивідендів від цього поки що немає, проте чесні правила співпраці органів влади та бізнесу неминуче подадуть позитивний сигнал всім, хто прагне розвивати підприємництво саме у нашій області, - переконаний Олег Сиротюк.

Узагалі ж, вважає Олег Мирославович, для того, аби створити на території краю привабливий інвестиційний клімат, нерідко вистачає просто діяти тільки за законом і не включати у проекти інтерес чиновника.

На запитання журналіста «Нашого ДНЯ» про те, чому він не балотувався у народні депутати на дочасних парламентських виборах, а також чому, не зреалізувавши своїх задумів та завдань на посаді голови ОДА, подав у відставку, Олег Сиротюк відповів наступне:

- Ще 2 березня я прийняв непросту для себе пропозицію очолити облдержадміністрацію. Той час вимагав від кожного з учасників революційних подій швидких, відповідальних та командних кроків. Тоді, як і тепер, треба ефективно діяти, конкретними справами виправдовувати сподівання людей, виконувати завдання Революції Гідності. Я ніколи не сприймав тих, хто хоче всидіти одночасно на двох стільцях, а тому відразу після призначення склав свої депутатські повноваження. Чому не намагався знову стати народним депутатом? Очевидно тому, щоб ніхто не дорікав, що чинний голова обласної, як і керівники райдержадміністрацій від ВО «Свобода», хоча б найменшим чином намагаються вплинути на виборчий процес у краї, використовують адміністративний ресурс, владні важелі впливу на думку виборців. Також вважаю абсолютно логічною заяву нашої політичної сили у день оголошення офіційних результатів дочасних парламентських виборів про те, що відтепер формування виконавчої вертикалі влади, а відтак і повну відповідальність за долю країни мають взяти на себе партії, які зайшли у Верховну Раду. Це, як на мене, чесне та принципове рішення ВО «Свободи» забезпечить безперешкодне здійснення кадрової політики майбутньою парламентською коаліцією. Наша партія ніколи не трималася за владні крісла, за посади. Ключове – не посада, а те, що ти робиш, перебуваючи на ній. Тому вважаємо, що той період часу, протягом якого були у виконавчій гілці влади, ми пройшли гідно, є чесними перед собою, перед громадою, перед суспільством. Я особисто на сто відсотків впевнений у правильності дій моєї команди, тих рішень, які ми приймали.

Юрко СНІГУР.

Михайло ЦИМБАЛЮК: „На всіх посадах служив Україні та народу, ніколи — владам і режимам"

21 листопада, на Михайла, громадському діячу, державотворцеві і науковцю Михайлові Цимбалюку виповнилося 50 років.

Коли бачиш усміхнених європейців, які приїжджають до Львова автошляхами-гостинцями, чи представників світового співтовариства, котрі приземляються на міському летовищі „Король Данило", або тих, хто любується красенем-стадіоном „Арена-Львів", відразу на гадку приходить той, кому пощастило усі ці проекти успішно і вчасно реалізувати. І не тільки у Львові, а й в інших областях, куди закидала його доля. У Тернопільській, Рівненській, Полтавській областях та місті Києві Михайло Цимбалюк зробив багато добрих справ. Він — із тих, хто ніколи не чекає, що стане легше, простіше, краще. Труднощі будуть завжди. Тому намагається примножувати якомога більше добра, віддаватися сповна кожному новому дню України.

Про наболіле, минуле, сьогодення і майбутнє Михайло Цимбалюк у свій ювілей ділиться із читачами нашої газети.

Про ювілей

— Ще років п'ять тому страшенно хотілося притишити плин часу, – він тепер летить в моєму віці надзвичайно швидко. Згадується народна мудрість: коли ти маленький – роки йдуть, як воли, коли трошки старший — біжать, як коні, ще старший — летять, як лебеді, потім — як потяги, і нарешті — як ракети. Я вже на тому етапі, коли час збігає зі швидкістю ракети. Хоча хотілося б їхати ще потягом... А в душі видається, що ще молодий, таке враження, ніби мені десь 25. Чим далі, усвідомлюєш, що в житті є такі речі, які ніде не придбаєш і не зможеш купити навіть за шалені гроші, – честь, доброта, чуйність і людяність...

У когось найкращі людські якості заклалися генетично, передалися з материнським молоком. А в когось вони набуті протягом повсякденної наполегливої праці над самим собою. Не кожному дано прожити так, щоби тебе поважали просто як звичайну людину, створену Богом. У мене були спади, були й підйоми. Неодноразово боляче падав, але знаходив сили і піднімався знову.

Народився я у простій селянській сім'ї на Гуцульщині. Був першою дитиною у батьків, з'явився на білий світ засніженої зими у свято, яке шанували і шанують у нашій родині, — на Михайла. Звісно, що розмов, як назвати дитину, навіть не велося. Та й мама зробила татові подарунок долі, адже він також Михайло. З роками у невеличкій хатинці нас уже бігало п'ятеро. Окрім мене, батьки дали життя ще трьом синам і нашій наймолодшій сестричці. Звісно, змалку весь тягар відповідальності ліг на мої плечі. Як найстаршому доводилося відповідати за всіх молодших.

Щастя — коли найрідніші тобі люди здорові! Решту відремонтуємо, купимо, здобудемо... Ось це я нині маю, від цього мені тепло і радісно. А сам ювілей прийшов до мене доволі безрадісно. Так само, як сумно і непомітно проходить 200-річчя великого Тараса — через неоголошену війну з Росією, загальний безлад в країні, що не могло не відбитися на кожному з нас. Тому і я свята ніякого не робив. Єдиним, але дуже світлим промінчиком стало народження моєї внучки Віталіни-Марії, яка з'явилася на свій Божий 29 жовтня.

Кажуть: виховуючи хлопця – виховуєш чоловіка, виховуючи дівчинку — виховуєш націю. Горджуся своїм сином Віталієм, бачу в ньому своє продовження: енергійний, цілеспрямований, безкорисливий, досягає результату, допомагає людям. Тішуся за його сім'ю, свою невістку Аню люблю як доньку. А народження внучки — справжнє щастя, незрівнянне ні з чим іншим.

Про Тернопіль і Тернопілля

— Дуже мені сподобалася Тернопільщина, де, на відміну від нашого гірського краю, багато родючої землі. Десь в душі позаздрив тим людям, які мають можливість тут жити і працювати.

Коли після дев'ятого класу працював на реконструкції корівника у Чабарівцях та Васильківцях Гусятинського району, вперше познайомився із Тернопіллям, його традиціями, історією, людьми. Там я вперше заробив великі гроші — тисячу карбованців за літо. Привіз ще додому машину соломи, декілька мішків зерна. Хотів купити мотоцикла, але мама мусила витратити гроші на щось інше. Ніколи їй не перечив.

Від 1982 року, коли почав навчатися у пединституті, назавжди прикипів до Тернополя. Тут знайшов свою дружину Зорян. Вдячний добрим людям і Господу Богу за те, що живу в цьому славному місті уже понад тридцять років і вважаю себе тернополянином – тут моя сім'я, мої друзі, могила мого рідного брата Мирона. Цей край став рідним, йому не зраджу ніде і ніколи.

Чим більше їжджу світами, тим більше розумію, що Тернопілля — моя земля, мої рідні, мої вірні друзі. Наш рід гармонійно вписався тут, нас поважають і шанують, тому хочеться за все віддячити людям цього прекрасного краю тільки добром.

Про управління

— Бог посилає нам випробування для того, щоб ми долали їх, а не впадали у відчай. Ось таке випробування довелося мені пройти на посадах начальника у Рівненському, Полтавському та Львівському обласних управлінь міліції, голови обласної державної адміністрації у Тернопільській (двічі) та Львівській областях. Завжди усвідомлював, що з наказом про призначення в будь-який момент може настати наказ про звільнення.

Є три речі, які визначають людину: праця, чесність, досягнення. Але є й три речі, які в житті ненадійні: влада, везіння, багатство.

Кожен, хто йде у владу, повинен розуміти, що вона є прекрасним засобом служіння людям. У людини нема можливості робити добро всім, але в неї є можливість нікому не робити зла. Навіть караючи злочинців, нашими руками Господь також робить добро.

На всіх посадах служив Україні та рідному народові, ніколи — владам і режимам. Ніколи не ділив людей за партійністю, віросповіданням чи чимось іншим. Найголовніше — що ти зробив і робиш для України! Як чітко і правильно все це підмітив мій улюблений поет Іван Франко:

Щастя не ждімо,
Щастя не де, а в нас!
К сонцю спішімо,
Хоч його промінь згас, —
Вдень буде знов ясніть
Чистим алмазом.
В правди і волі світ
Ходімо разом!

Без роботи я б не зміг жити. Розумію: щось в житті треба вибирати або когось в житті вибирає щось. Я вибрав роботу, і вона вибрала мене. Але такий у мене характер, що я живу роботою і, де б не працював, завжди усе роблю від душі, з людьми і для людей. А робити просто так не вмію. І з Божою допомогою все, за що не брався, доводив до кінця.

За всіма досягненнями стоїть Божа рука. І це пам'ятаю завжди та всюди. Як і те, що, роблячи щось за спиною в людей, ти все одно робиш це на очах у Бога. Старався не грішити, бути відкритим, доступним і щирим для людей.

Про Львів

— Працювати мені було цікаво всюди, проте Львів — особлива та незабутня сторінка життя. Багато ходив пішки, спілкувався з простими людьми. Якось на знаменитій стометрівці, де літні люди грають у шахи, почув голос: „Добрий день, пане Михайле! Щось давненько не бачив вас..." Інший голос: „А ти спитай, що він думає про Діму Табачника?" І ще один: „Та думає те, що й ми, тільки сказати не може...." Ось так поговорили... Львів має свій шарм. Люди, культура, патріотизм, духовність різняться від усіх українських міст.

Завжди я ставив перед собою максимально високі завдання, щоправда, реальні. І досягав результату. Відставання у будівництві стадіону до „Євро-2012" було майже піврічним. Непроста ситуація була зі спорудженням нового терміналу летовища, проблем було достатньо і в інших напрямках діяльності. Але з Божою допомогою все завершив. Звичайно, деколи захоплювався і не бачив межі можливого. Треба було робити все необхідне для людей і для області. І це було моїм обов'язком. Але в якийсь момент переді мною постав вибір: або залишити посаду і далі робити добрі справи, але вже в іншій сфері, або робити ті „нечисті" справи, які вимагала від мене влада зі столиці. І на тому етапі, коли побачили мою позицію, непохитність, а особливо — коли свої завдання виконав, мені прислали заміну. Тобто, того, перед ким поставили інші завдання.

Я не відступив від своїх життєвих принципів, не зрадив і нікого з людей не підставив. Виховувався у патріотичній християнській родині, тож всіляко захищав у Києві світлі імена Степана Бандери, Романа Шухевича, Андрея Шептицького, Йосифа Сліпого, що сприймалося там вкрай негативно. Хоч заяву на звільнення написав ще у травні, довгоочікуваний листопадовий указ сприйняв спокійно. Якби в житті довелося пройти тієї дорогою ще раз, знову би повторив пройдене.

Про нинішній день і майбутній

— Кожна нація стає великою і вільною завдяки праведному способу життя, громадяни отримують свободу від гріха, прощення і благословення Боже.

Російський народ, отруєний наркотиком брехні, не відразу усвідомлює завершення періоду свого імперського минулого. А для українського народу, який захищає свою незалежність пролитою кров'ю, має бути відповідальність за свою країну. Таке усвідомлення приходить лише у випробуваннях. Такі маємо нині реалії нашого життя.

Основним аспектом Революції Гідності вважаю не те, що наш народ показав свій європейський вибір, а те, що українська нація довела світові бажання самій вирішувати свою долю. Ми ступили на цей шлях і з нього вже ніколи не зійдемо.

Ні Росія, ні тодішні наші керівники не усвідомлювали, що це вже відбулося, що наш народ прокинувся. Тому реакція була такою жорсткою і бурхливою.

До речі, наша одностайність виявилася несподіваною не лише для наших ворогів, а й для наших західних партнерів. Це коштувало чимало крові. І тепер у крові стверджується українська нація. Так само, як у крові бійців УПА вона довела своє право на народження. Всі, хто вважає себе українцем, повинні в міру своїх сил і талантів прилучитися до захисту рідної України. Перемога буде лише за нами!

Завжди впевнений у допомозі мого Небесного покровителя Архангела Михаїла. Особливо ця допомога потрібна всьому українському народові тепер, адже ми воюємо. Вірю, що його Господь поставив нашим провідником у цій нав'язаній нам війні.

Записав Богдан БОНДАРЕНКО.
Фото з сімейного архіву.

Доступ до публічної інформації

Право на доступ до інформації є конституційним правом людини, яке передбачене і гарантоване статтею 34 Конституції України, а саме, право кожного на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань; право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб на свій вибір.

Порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, та інформації, що становить суспільний інтерес встановлює Закон України «Про доступ до публічної інформації».

Зазначений Закон дає визначення поняттю «публічна інформація». Отже, публічною є відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або інформація, яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Варто акцентувати увагу на тому, що публічною є не лише інформація, яка самостійно створена суб'єктами владних повноважень, а й інформація, що була створена суб'єктом владних повноважень у результаті спільної роботи суб'єкта владних повноважень з іншими особами. Також публічною є інформація, яка отримана або створена при листуванні з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, громадянами. Така інформація повинна надаватися за запитами та оприлюднюватися, крім випадків, коли вона віднесена до інформації з обмеженим доступом.

Стаття 6 Закону дає перелік інформації з обмеженим доступом: це конфіденційна інформація, таємна та службова інформація. До публічної інформації відносяться публічно оголошені суб'єктами владних повноважень відомості про події та явища, що відбуваються у світі, суспільстві, державі та навколишньому природному середовищі.

Для того щоб отримати публічну інформацію, особа без пояснення причини має право звернутись з проханням до розпорядника інформації, що знаходиться у його володінні. Відповідно

до статті 20 Закону розпорядник інформації має надати відповідь на запит на інформацію не пізніше п'яти робочих днів з дня отримання запиту.

Однак, Законом встановлені випадки, коли розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, а саме тоді, коли: розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит; інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом; особа, яка подала запит на інформацію, не оплатила фактичні витрати, пов'язані з копіюванням або друком; не дотримано вимог до запиту на інформацію.

Василь МАРЦИНКЕВИЧ, начальник Тернопільського міського управління юстиції.

Вкрав гроші, які школярі зібрали на АТО

У сейфі було майже 2,5 тисячі гривень, які діти хотіли передати бійцям.

Крадія затримали міліціонери в Кременці. 20-річний житель райцентру вночі проникнув у місцеву школу. До приміщення пробрався, відтиснувши віконну раму, і вирушив до вчительської. Вибивши замкнені двері, злодій оглянув всі ящики та, не знайшовши нічого цінного, попрямував до кабінету заступника директора школи. Так увагу злодія привернув сейф. У сховку було майже 2,5 тисячі гривень, які школярі зібрали бійцям на передову. Злодій забрав усі гроші з каси пожертвувань і зник з місця злочину. Готівку злодій швидко витратив на власні потреби. Надалі чинити протиправне зловмиснику завадили правоохоронці. Працівники міліції оперативно розшукали злодія.

За словами заступника начальника Кременецького райвідділу міліції Володимира Козубського, підозрюваний вже неодноразово потрапляв у поле зору правоохоронців. За майнові злочини відбував покарання у місцях позбавлення волі. Однак як тільки звільнився з в'язниці, одразу взявся за "старе"

Нині стосовно крадія відкрито кримінальне провадження. 20-річному юнакові інкримінують статтю 185 Кримінального кодексу – крадіжка. Як міру запобіжного заходу йому обрано арешт.

Пологи, лікар, хабар...

За побори лікар заплатить 10 тисяч гривень штрафу

Суд виніс вирок медичній працівниці Борщівської районної лікарні. Лікар акушер-гінеколог вимагала у місцевої жительки тисячу гривень за проведення пологів шляхом кесаревого розтину.

Як повідомили у секторі зв'язків із громадськістю обласної міліції, медика взяли «на гарячому» під час отримання хабара. Незаконно отримані кошти правоохоронці вилучили. Стосовно підозрюваної було відкрито кримінальне провадження за фактом одержання незаконної винагороди.

Борщівський районний суд визнав акушер-гінеколога винною у інкримінованому їй злочині і прийняв рішення стягнути з неї 10 тисяч гривень штрафу.

Тернополянин вирощував марихуану в лісосмузі

Безробітний мешканець Тернополя вирощував та продавав марихуану. Прибутковий бізнес налагодив самотужки. Охочих придбати дурман-зілля вистачало.

Зловмисника взяли «на гарячому» – коли він поклав до кишені півтори сотні гривень, виручених від продажу наркотиків. Тернополянин не лише травив своїм товаром інших, а й сам пристрастився до нього. Під час санкціонованого обшуку за місцем проживання підозрюваного міліціонери вилучили майже півтора кілограма марихуани, приладдя для її виробництва та кошти, здобуті злочинним шляхом.

– Підозрюваний сам вирощував сировину у лісосмузі, – розповів заступник начальника ВБНОН Олександр Буняк. – Збирав рослини, висушував їх, подрібнював та фасував. За один згорток марихуани вагою три грами отримував від 130 до 150 гривень.

Тернополянину інкримінують дві статті Кримінального кодексу України – 307 (ч.2) – незаконне виробництво, виготовлення, зберігання та збут наркотичних засобів, а також 309 (ч.2) – незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів. Суд обрав підозрюваному запобіжний захід – домашній арешт. Триває досудове розслідування.

Мешканка Шумщини відправляла земляків у рабство в Росію

Кримінальну статтю "торгівля людьми" інкримінують на Тернопільщині учасникам злочинної групи, які два роки переправляли громадян України до Росії на важкі фізичні роботи.

Фігуранти справи – житель Закарпатської області та уродженка Шумського району. Чоловік займався незаконним перевезенням найманих працівників до Російської Федерації, де вони важко трудилися в теплицях. Завданням його спільниці було шукати бажаючих поїхати на заробітки.

– Жителька Шумщини, агітуючи майбутніх заробітчан, обіцяла їм комфортні умови проживання та праці, натомість людям доводилося жити в бараках, трудитися майже по 12 годин. Жінка прикрашала заробітчанську дійсність, хоча знала, що чекає її співвітчизників у російського працедавця, бо сама не раз туди їздила, – розповів старший слідчий обласної міліції Олег Матвіїв.

Вербуванням жителів західного регіону, а саме з Тернопільщини та Закарпаття, зловмисники займалися майже 2 роки. За цей час через "трудові табори" перейшло близько сотні людей.

Затримали зловмисників при спробі переправити через кордон 17 осіб. Під час обшуків міліціонери вилучили мікроавтобус, яким перевозили потерпілих, паспорти громадян України, блокноти із записами анкетних даних раніше відправлених осіб, платіжні картки та гроші – 10 тис. грн, $2 тис., 15 тис. рублів.

Нині слідчі обласного управління внутрішніх справ розслідують кримінальне провадження, порушене за ст. 149 КК – торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини. Міліціонери звертаються до всіх, хто потерпів від зловмисників, повідомити про це правоохоронні органи.

Телефони чергової частини управління боротьби з організованою злочинністю УМВС України в Тернопільській області: (0352) 27-12-15, 0964304044, 0972185386.

Винуватця аварії засудили до трьох років

Житель Заліщицького району за кермом вантажівки скоїв ДТП, у якій водій зустрічного автомобіля отримав тяжкі травми.

Автопригода трапилася наприкінці січня минулого року. На дорозі «Бучач-Товсте» не розминулися вантажний автомобіль і мікроавтобус.

Водій буса отримав численні тілесні ушкодження. Медики діагностували у нього закриту травму грудей, переломи ребер, розрив селезінки, закриту черепно-мозкову травму. На щастя, потерпілий вижив.

За цим фактом було відкрито кримінальне провадження. Заліщицький районний суд визнав водія вантажного автомобіля винним у вчиненні ДТП та засудив його до трьох років в'язниці. На такий же термін винуватця аварії позбавили права керувати транспортними засобами.

Бійці зі Сходу: «Українська армія дійсно стала народною»

Із найгарячіших точок у зоні АТО двоє тернополян приїхали додому у відпустку. У рідному місті вони набираються сил, лікуються та відпочивають від напруженого військового життя.

Боєць 54-го окремого розвідувального батальйону Володимир Грицина повернувся з-під Маріуполя. Розповідає, що бойовий дух у наших солдатів піднесений, а от місцеві мешканці до воїнів АТО ставляться доволі неоднозначно:

- Є різні люди: одні підтримують, інші бояться підтримувати, а є й такі, які нас ненавидять, закидають, що ми прийшли сюди, щоб вбивати їх через мову, – каже хлопець. – Ми намагаємося їм пояснити, що ми воюємо проти ворога, який прийшов на українську землю. Але це не завжди вдається. Коли в Маріуполі я лежав у госпіталі, то зі мною були побратими з Одеси. Вони розповіли, що на одній з позицій їх отруїли місцеві мешканці.

Володимир розповідає, що там, на Сході, дуже сильно відчувається підтримка людей. Армія насправді стала народною.

- Нашу країну, як і армію, довго розкрадали, - зазначив хлопець. – Без допомоги волонтерів, простих людей, які віддають останнє, було б дуже важко. Я горджуся своєю країною. Важко передати словами, як нас там зігріває ваша турбота, підтримка, дитячі малюнки.

Хлопець зізнається, найприкріше після повернення додому було затримання на залізничному вокзалі шістьма міліціонерами.

– Це не поодинокий випадок, – каже Володимир. – Дуже часто наші хлопці від цього страждають. Мій дядько також визволяв свого друга з міліції. У мене в рюкзаку знайшли мисливський ніж і димову шашку. Я не встиг її залишити на базі, адже мене транспортували вертольотом. Я вважаю, що це правильна перевірка. Але відбуватися вона повинна трохи по-іншому.

Боєць 5-го окремого батальйону добровольчого українського корпусу «Правий сектор» Юрій Заблоцький разом з побратимами служить у Пісках, що неподалік від Донецького аеропорту. Розповідає, що їх позиції постійно обстрілюють.

– Там немає місцевого населення, – каже Юрій. – Є лише військові, які переміщаються по цій території. Буває страшно, але це нас не зупиняє. Переміщаємося на дуже великій швидкості – інакше авто можуть розстріляти.

Бійці АТО в Тернополі розповідають, що проти української армії в Донецькій та Луганській областях воюють регулярні російські війська, елітні підрозділи, а також бандити, які борються між собою за сфери впливу. З кожним гуманітарним конвоєм інтенсивність вогню противника збільшується.

- Очевидно це протистояння триватиме ще довго, – каже Юрій. – Адже солдати для Путіна - це «гарматне м'ясо». Потрібно, щоб росіяни нарешті зрозуміли, що відбувається і відмовилися воювати.

- З іншої сторони конфлікти на Сході швидко не закінчаться, навіть якщо росіяни відступлять. Там багато бандитів, різних угрупувань, багато зброї. Протистояння між ними може тривати ще дуже довго, – додає Володимир.

А ще тернопільські бійці АТО просять відрізняти чеченських військових від "кадирівців". Останні в цій війні займають суто формальну та пропагандистську роль, щоб показати росіянам, що Кавказ їх підтримує. Натомість багато чеченців, які мешкали в Україні, зараз воюють на нашій стороні і дуже підтримують українське військо. Також пліч-о-пліч з нами борються етнічні росіяни та східняки, поряд воюють тракторист і кардіохірург. Словом, об'єдналася вся країна.

Хлопці розповідають, що за кілька місяців вже сформувалася професійна когорта українських офіцерів, які знають, як воювати в польових умовах.

- Середній офіцерський склад – це патріотичні люди. Вони співпрацюють з нами, великих офіцерських чинів я особисто не бачив. Чомусь не їдуть, певно бояться, – каже Юрій Заблоцький.

Вже у п'ятницю хлопці повертаються на Донбас, аби захищати Україну. Кажуть, зараз на Сході потрібно побільше теплих речей, адже перші заморозки показали, наскільки важко воювати у холодну пору року.

Юля ТОМЧИШИН.

Вірші з фронту

І помолись в недобрий час...

Ці проникливі поетичні рядки передав нам Ярослав Базар із Козови. Належать вони його синові Володимиру, який з червня цього року перебуває на війні. Удома, у селі Великий Ходачків Козівського району, Володимира чекають дружина Оксана з сином Віталиком – хлопчик навчається у 4 класі. Чекають на Володимира батьки, друзі, рідна оселя. «Наш ДЕНЬ» бажає бійцю щасливого повернення додому!

***

Ти не діли мене на два,
І не на три або чотири,
Лиш пошепчи прості слова,
Щоб Бог почув, що це є щиро.

Скажи мені, що я один,
І в тебе кращого немає,
Хіба лише наш рідний син,
Який ще більше нас єднає.

І помолись в недобрий час,
Щоб не косила смерть,
як бритва,
Хай береже від цього нас
Твоя проста свята молитва!

***

Що ми зробили в Україні,
І що запишемо в архів,
Чи більше впали на коліна,
І поміняли пастухів?

Чи ми вже нація єдина,
Чи ми ще стадо баранів,
Чи ми ще звемось Україна,
Чи філіал у москалів?

Чи є у нас брати і друзі,
І ми не бачимо війни,
Чи ворог битий по заслузі,
І повертаються сини.

Лиш щоби правду написали,
Нехай гірку, нехай важку,
А вороги її читали,
У інвалідному візку!!!

Володимир БАЗАР.

Віра

Віра моя, добре, що ти є в мене,
Листя сухе, вірю буде зелене,
Осінь, я вірю, що прийде і літо,
Плачу і вірю, що буду радіти.

Віра остання завжди помирає,
Віра в кулак силу волі збирає,
Хто заблукає і з вірою ходить,
Віра завжди йому силу знаходить.

Віра лікує, віра єднає,
З вірою в серці смутку немає,
З вірою йти по житті треба вперто,
Щоб було легко і жити, і вмерти.

Вірю у те, що принесу я користь,
Вірю, що житиму чесно й на совість,
І як на святі налюють не в міру,
Мій перший тост буде тільки...за віру!

Хай вона світить нам сонцем із неба,
Зараз у ній є найбільша потреба,
Миру і щастя без віри немає,
Вірю, що віра в це нас ... об'єднає!

Совість

Кому медаль, кому труна,
Кому зима, кому весна,
Кому зірки в погони,
А в кого доленька сумна,
І не радіє як весна,
В очах зима холодна.

І як прожити ті літа,
Як у житті проста мета -
Якусь принести користь,
І Бог із ним - як не до ста,
Медаль проста чи золота,
Важливо – чиста совість.

Якщо вона у когось є,
Він не продасть і не проп'є,
Не згубить за роками,
І переборе і пройде,
І спокій совісті знайде,
І Бог із ним, з зірками.

«Усі діти потребують щастя. А щастя для них – мама і тато»

У рамках кампанії "Відкриваємо двері дітям", яка стартувала в Україні, "Наш ДЕНЬ" продовжує розповідати про життя сиріт. Ця кампанія впроваджується в 12 країнах Європи і спрямована на повну відмову від інтернатів. Набагато краще і для сироти, і для держави – виховання у сімейному середовищі. Зростання в інтернаті, кажуть експерти, руйнує психіку дитини і не дає можливості нормально розвиватися.

Степан Герасимів, начальник служби у справах дітей Тернопільської облдержадміністрації:

– Справді, існує величезна прірва між вихованням дитини в родині та в інтернатних закладах. Сьогодні вже є зміни в цьому напрямку. На Тернопільщині з 1212 дітей-сиріт і позбавлених батьківського піклування 1063 дитини виховуються в сімейному середовищі. У 2005 році в області створили першу прийомну сім'ю. Також держава підтримує створення дитячих будинків сімейного типу. Родини отримують ключі від будинку й усе потрібне, головне – аби були охочі виховувати дітей.

Незважаючи на позитивні зміни, нині в Україні 80 тисяч дітей все ще ростуть в інтернатах, щороку туди потрапляє 8-13 тисяч дітей. Це три великі села.

Змінити цю ситуацію можна лише спільними зусиллями. Діти, які залишилися без сім'ї, чекають на увагу та допомогу суспільства.

У селі Жовтневе Тернопільського району священик із дружиною, крім своїх трьох синів, виховують ще п'ятеро прийомних дітей.

Ольга та Іван Гавлічі п'ять років тому зважилися відкрити дитячий будинок сімейного типу. Тут вірять: діти – справді Божа благодать і кожен малюк повинен рости у родині.

Нині під опікою подружжя четверо хлопців і дівчинка: найстаршим Юрі та Лілі – 17 років, Едіку – 10, Еріку – 9, а наймолодшому Артуру – 8 років. Окрім того, у подружжя троє рідних дітей – 15-річний Петро, 13-річний Павло і 12-річний Юліан.

На раз – 300 вареників і 10 літрів борщу

Усіх, хто вперше приходять до Гавлічів, найбільше дивує кімната, згори донизу заповнена дитячим взуттям. У цьому будинку багато всього: якщо ліплять вареники – то кілька сотень, готують борщ – то з десять літрів, а якщо вчать уроки – розкладають на столах цілі стоси зошитів і книжок. І так само щедро тут діляться любов'ю.

Село Жовтневе, у якому отець Іван отримав парафію, розташоване неподалік від Тернополя. Його дружина працювала в одній із газет і, як зізнається, не думала, що виховуватиме аж восьмеро дітей.

– Коли у нас вже було троє синів, вирішили взяти на виховання ще діток, – розповідає пані Ольга. – Дізналися з чоловіком про програму розвитку дитячих будинків сімейного типу. На родинній нараді вирішили зголоситися бути батьками-вихователями й почали збирати необхідні документи. Обласна адміністрація підтримувала нас. За рахунок бюджетних коштів і допомоги спонсорів облаштували будинок, у якому зараз живемо.

Дитячий будинок розмістився у колишньому колгоспному садочку. Після того, як господарство розпалося, все почало нищитися і заростати бур'янами. Нині тут по-домашньому затишно. На 239 квадратних метрах є велика кухня, зала, кілька спалень і ванна кімната.

Нова оселя великої родини розташована одразу біля церкви. Ще здалеку видно, що тут мешкає багато дітей – на подвір'ї у будь-яку пору року завжди сушиться різнокольоровий випраний одяг.

– Після того, як ми тут оселилися, віднайшли в архіві історію цього будинку, – розповідає жінка. – Виявилося, що йому вже близько двохсот років. І коли його освячували, то, власне, і планували, щоб тут жили діти-сироти. Тому, можливо, не випадково тепер на цьому місці наш будинок сімейного типу.

"Це ваші мама і тато"

Спершу до Гавлічів приєдналися троє братиків – Едік, Ерік і Артур. Рідні сини подружжя, каже жінка, допомагали їм звикати до життя у сім'ї.

– Ми пояснили нашим хлопцям, що тепер з нами будуть діти, які виховувалися без мами й тата. На щастя, вони не ревнували, а всі разом облаштовувалися в будинку, – розповідає пані Ольга.

Едік, Ерік і Артурчик виховувалися у Тернополі, в притулку "Малятко". Саме там їх побачили священик із дружиною.

– Я ніколи раніше не була в притулку, – згадує жінка. – Вперше ми з чоловіком потрапили туди з представником районної служби у справах дітей Світланою Миколаївною. Вона побачила братиків і каже до них: "Це ваші мама й тато прийшли". Так і сталося. Хоча вони знають, що у них є рідна матір. Але де вона, нам не відомо. Сподіваємося, що жива і колись отямиться. Юра та Ліля – двійнята. Вони росли в інтернаті у Коропці. У них є тато, але він був позбавлений батьківських прав. Він їм зла не бажає, і зараз вони іноді з ним спілкуються. На відміну від братів, які потрапили до нас зовсім маленькими, старші пам'ятають життя в інтернаті. З деякими звичками нам довелося боротися. Але я бачу, що в сім'ї діти щасливі. Бувають непорозуміння, але ми їх обговорюємо і долаємо разом.

Мрія про дім

Щовечора у родині священика збираються на спільну молитву. Згадують і тих батьків, які дали життя. А потім, як кажуть самі діти, моляться ще за маму й тата Гавлічів.

– Ми з чоловіком намагаємося створити їм домашній затишок, якого за волею обставин у них не було, – каже пані Ольга. – На мою думку, будинки сімейного типу себе виправдовують, адже діти відвідують звичайну школу, садочок. У нас нема чіткого режиму дня, як в інтернаті. Уже привчила дітей, що вони можуть будь-коли взяти собі щось поїсти, якщо зголодніють. А правила в нас прості – підтримувати чистоту, прибирати своє робоче місце. Менші посуду ще не миють, але допомагають замітати їдальню і кухню. Якщо врожай збираємо – теж разом.

Увечері батьки перевіряють уроки. І рідних, і прийомних тут виховують однаково, стараються заохочувати таланти. У великій кімнаті на видному місці – цимбали: молодші хлопці ходять в музичну школу, а Ерік навіть мріє, коли виросте, бути музикантом.

Молодші діти ходять у місцеву школу, а Ліля – перша помічниця пані Олі – вже навчається в училищі на кухаря-кондитера. Вона теж ділиться своїми мріями: мати власну пекарню і також створити колись свій дім, у якому обов'язково буде багато котів і собак.

"Всі добрі люди – одна сім'я"

Велика родина – це не лише багато радості, а й чимало турбот. Для сімей, які вирішили взяти під опіку сиріт, проводять спеціальні навчання. Пані Ольга з усмішкою зауважує, що сьогодні вони з отцем – дипломовані батьки. Але, як і в кожній родині, дітям найперше потрібні тепло і любов.

Сім'я священика сподівається, що таких будинків, як їхній, ставатиме все більше, адже в Україні ще стільки дітей потребують сім'ї. У кожного з них – своя історія з дуже сумним початком. Лише разом можна змінити їхнє життя, щоб вони не повторили долю своїх батьків.

– Хлопчики і дівчатка в інтернатах – це звичайні діти, які потребують щастя. А щастя для них – це мама і тато. Можна без телефону обійтися, але щоби батьки були поруч. Ми того не цінуємо, бо мали сім'ю. Але коли я сама з тим зіткнулася, то зрозуміла, що це надзвичайно багато, – каже пані Ольга.

Одна з традицій, яка з'явилася у будинку Гавлічів, – спільні читання. Улюблена книжка – з короткими повчальними історіями. Її перечитують вже кілька разів. У неї дуже проста назва, у яку хочуть повірити діти з інтернатів: "Всі добрі люди – одна сім'я".

Антоніна БРИК.

Матеріал підготовлено в рамках громадянської кампанії "Відкриваємо двері дітям", www.openingdoors.org.ua.

Україна

США визнали голодомор одним із найбільших злочинів XX століття

США назвали голодомор в Україні 1932-33 років «одним із найсерйозніших злодіянь» минулого століття та великою трагедією українців. Про це йдеться в офіційній заяві Білого дому. У документі наголошується, що страждання від голодомору були безмірними, але цей задум рукотворного голоду провалився завдяки непереможному духу українського народу. «Згадуючи цю страхітливу трагедію, ми віддаємо належне витривалій силі, мужності та духу народу України - якостям, на які українці продовжують спиратися сьогодні перед обличчям великої біди і прагнуть побудувати процвітаючу, безпечну та демократичну державу», - зазначено у заяві.

ВР готується звести елітне житло для нардепів

У Київській міськраді підготували проект рішення про передачу земельної ділянки майже у центрі столиці, на Подолі, у користування Управлінню справами Верховної Ради, повідомляє ТСН. Ділянку хочуть використати для будівництва житла для нардепів. Розмір ділянки - трохи більше півгектара. Землю мають намір передати у постійне користування. Ділянку Рада отримала ще у 1986 році під будівництво автобази. Але через нестачу грошей будову «заморозили». Пізніше ВР вирішила звести на цьому місці житло для «слуг народу».

До розгону Майдану могли бути причетні спецслужби РФ

Генпрокуратура має інформацію про можливу причетність працівників російських спецслужб до злочинів проти активістів Євромайдану. Про це сказав перший заступник начальника Головного слідчого управління ГПУ Святослав Лаганяк, повідомляє «Українська правда». «У розпорядженні правоохоронних органів України є інформація про можливу участь, принаймні, присутність на території нашої держави представників іноземних спецслужб під час подій, пов'язаних із придушенням мирних акцій протесту», - зазначив він. Також повідомлялося, що СБУ допускає причетність ФСБ Росії до розробки плану з розгону активістів Євромайдану у Києві.

Гонтарєва «наштампувала» 90 мільярдів інфляційних гривень

За останні кілька місяців Нацбанк «надрукував» понад 90 мільярдів гривень, і кожен наступний мільярд непокритої емісії підштовхує національну валюту до прірви. Про це повідомляє «Дзеркало тижня». Економіст Олексій Молдован пояснює: якщо бюджетна криза продовжиться, і не буде вжито заходів щодо скорочення дефіциту держфінансів, Україна фактично втратить економічний суверенітет. «Ми вже залишилися без інвесторів, капітал продовжить скорочуватися, а населення - бідніти», - сказав він. «Замість раціонального скорочення витрат, боротьби з корупцією та дерегуляції бізнесу, уряд йде шляхом своїх попередників», - йдеться в статті. Як повідомлялося раніше, українська економіка - на межі кризи платоспроможності. Країна потрапила у замкнуте коло падіння національної валюти і швидкозростаючої інфляції.

А нас у НАТО і ЄС чекають?

Якби проводився референдум про підтримку вступу України до ЄС, то таке рішення підтримали б 64 відсотки респондентів. Стосовно НАТО позитивне рішення прийняв би 51 відсоток українців, свідчать дані опитування соціологічної групи «Рейтинг». При цьому 17 відсотків респондентів підтримують вступ України до Митного союзу, 19 - не визначилися. Вступ до ЄС підтримують більшість опитаних на Заході, Півночі, в Центрі, на Сході та Півдні. Лише на Донбасі більшість - за вступ до Митного союзу. Майже половина опитаних підтримують ініціативу скасування на законодавчому рівні позаблокового статусу України. Найбільше вступ до НАТО підтримують мешканці Заходу, Півночі та Центру. На Сході приблизно рівна кількість прихильників і противників НАТО, на Півдні та Донбасі - більше противників.

Дикий Схід: батьки виганяють дітей просити милостиню

На окупованому Донбасі експерти фіксують прояви глобальної гуманітарної катастрофи. Дійшло вже до того, що батьки виганяють дітей на вулицю просити милостиню, повідомляє УНІАН. І випадків дитячого жебрацтва побільшало, наголосила науковий співробітник Київського міжнародного інституту соціології Дарина Пирогова під час презентації дослідження потреб гуманітарної допомоги Донецької та Луганської областей. «Батьки заохочують дітей «перейти на самозабезпечення». Вони не можуть забезпечити дітям їжу та базові потреби, і тому мотивують іти й просити милостиню. Робота соціальних служб обмежена: не працюють школи, дитсадки. У дитячих садках, які ще продовжують працювати, вихователі кажуть, що у батьків немає навіть п'яти гривень на день, щоб сплатити харчування дітей», - розповіла Дарина Пирогова.

Імпортні продукти подорожчають

Імпортні продукти в Україні дорожчатимуть, на деякі може виникнути дефіцит. Причина - скороченням імпорту і валютні коливання. У найближчі місяці продукти харчування імпортного виробництва, ймовірно, зростуть у ціні на 10-20 відсотків. Про це у коментарі «Кореспондент.Net» повідомив керівник проектів Асоціації імпортерів та експортерів України Микола Ларін. Водночас президент Українського аналітичного центру Олександр Охріменко в ефірі радіостанції «Голос столиці» заявив: в Україні зараз добре розвивається і заробляє лише секонд-хенд, а нормальна торгівля згортається. Навіть деякі невеликі мережі переходять на торгівлю секонд-хендом.

Бійці вірять: обереги захистять

В Україні спостерігається шалений попит на обереги від війни, повідомляє ТСН. Захисники Вітчизни мають чимало різноманітних оберегів від ворожих куль: ікони, хрестики, вишиванки, листи з дому, дитячі малюнки тощо. Вони вірять, що крім бронежилета їх береже якась подарована з дому річ. Сорочки чи хустини, які вишивали своїм рідним у Другу світову, справді рятували воїнам життя, розповідають фахівці, які досліджують українську вишивку. На Прикарпатті, приміром, за оберіг правлять гуцульські зґарди. Їхні автори упевнені: магічні амулети з хрестиком, які цей народ створює здавна, наділені особливою силою Божого захисту. Якщо їх вшити у бронежилет вояка, то ворожі кулі оминатимуть. А ще, українки, аби їхні чоловіки повернулися з війни живими, масово почали звертатися за допомогою до екстрасенсів.

Світ

Що ж це діється в Європарламенті?

Незважаючи на економічну скруту, російський банк фінансує французьких радикалів у Європарламенті. Націоналістична партія Марін Ле Пен отримала 9 мільйонів євро кредиту за підтримку Путіна, повідомляє ТСН. Члени Національного фронту скаржилися, що через їхні ультраправі погляди на батьківщині давати гроші ніхто не хотів. У жовтні Ле Пен разом із трьома радикалами з Британії та Італії, скориставшись процедурною нагодою, заблокувала в комітеті Європарламенту ухвалення рішення про подовження односторонніх економічних преференцій між Україною та ЄС. У поміркованої більшості європарламентарів це викликало обурення. А Ле Пен, заблокувавши українське питання, отримала для своєї політсили від Росії гроші.

Екс-кадебіст і тіні своєї боїться

Видання «The Daily Mail» розповіло, що президент РФ Путін під час австралійського саміту G-20 постійно користувався послугами дегустатора. «Під час його недовгого перебування у готелі «Hilton» страви для Путіна пробували перед тим, як він починав їсти, аби переконатися, що вони не отруєні. Також російського президента часто оточував натовп співробітників органів безпеки», - повідомляє британський таблоїд. Крім того, анонімний співробітник готелю розповів про неймовірні заходи безпеки й вимоги Путіна. У готелі, де він зупинявся, більше, ніж 75 відсотків номерів зайняв супровід російського президента.

Агресивну Росію визнали поліцейською державою №1 у світі

Кремль настільки боїться за свою безпеку, а також хоче мати силові важелі, що наплодив у Росії в середньому 565 поліцейських на 100 тисяч громадян, тобто одного правоохоронця - на 177 людей. Таким чином РФ посіла перше місце у світі за кількістю поліцейських на душу населення, повідомляє британська газета «The Independent». Друге місце дісталося Туреччині - на 100 тисяч громадян - 475 правоохоронців. Третя - Італія. До топ-10 «поліцейських держав» потрапили також Португалія, Гонконг, Казахстан, Алжир, Болгарія, Словаччина, Чехія. У рейтингу не враховані Білорусь, Північна Корея та Узбекистан через закритість даних із цих країн. Тим часом у рейтингу наймогутніших армій світу Росія посіла другу сходинку. Лідерство тримають США. Україна - на 21 місці із 106 країн.

«Форбс»: Путін та його оточення готові до ядерної війни

Як реагуватимуть США, якщо Росія використає тактичну ядерну зброю проти одного зі своїх сусідів? Чи готові до третьої світової війни? Цими питаннями на сторінках видання «Форбс» переймався американський експерт із питань ядерної енергетики, науковець Джеймс Конка. Він висловив сумнів, що США готові відповісти на загрозу через несерйозне ставлення американського уряду до підтримування свого ядерного арсеналу. «У розумінні Росії «холодна війна» не закінчилась. Якщо російське вторгнення в Україну не стало причиною для занепокоєння на Заході, може нове покоління російської тактичної ядерної зброї примусить їх задуматись?», - пише експерт-ядерник. За його словами, на сьогодні російська тактична ядерна зброя є кращою за американську і натівську разом узяті. Як доказ цього, Конка навів вересневий звіт держдепу США, де йдеться, що вперше за останні 40 років РФ перегнала США за потужністю своєї ядерної зброї. «Сьогодні люди у Кремлі впевнені: у випадку розгортання третьої світової війни, вони можуть перемогти за допомогою своєї ядерної зброї», - пише науковець. І зазначає: якщо країни Заходу й справді є такими боягузами, як думає Путін, то у Росії є шанс перемогти Захід.

Обама ощасливив нелегалів

Президент США Барак Обама знову звернувся до теми нелегальних мігрантів. Він заявив, що готовий надати правовий статус 5 мільйонам нелегалів. «Виходьте з тіні й отримайте право за законом», - сказав Обама у телезверненні. Йдеться, у першу чергу, про тих, хто має дітей, народжених у США. У Штатах загалом налічується близько 11 мільйонів нелегальних мігрантів. Легалізація половини з них може серйозно вплинути на економіку США - як у негативному, так і в позитивному сенсі. Опоненти Обами - республіканці - вже висловились проти цієї ідеї. Вони заявили: такі рішення не належать до компетенції президента й повинні проходити через Конгрес, де вони мають більшість.

Фантастична винагорода за інформацію про збитий «Боїнг»

Німецьке детективне агентство «Wifka» від імені анонімного замовника збільшило винагороду за інформацію про збиття на сході України малайзійського «Боїнга» з $30 до $47 мільйонів. Про це в інтерв'ю німецькому журналу «Capital» заявив керівник детективного бюро Йозеф Реш. «Через посередника наш анонімний замовник збільшив суму винагороди: 30 мільйонів доларів, як і було, за докази того, хто стоїть за цим вчинком, і ще 17 мільйонів - за інформацію про те, як у деяких країнах заважають розслідуванню або приховують його результати», - сказав він. За словами Реша, його команда «значно просунулася вперед». Детектив також розповів, що його бюро отримало близько тисячі електронних листів, сотні дзвінків і десятки поштових листів, проте 99 відсотків із них не варті уваги. «Ми шукаємо другого Едварда Сноудена», - сказав Реш.

Влада Венеції заборонила валізи на колесах

Влада італійського міста Венеція винесла постанову про заборону використовувати валізи на пластикових колесах. Місцеві чиновники вважають, що шум, спричинений потоком туристів із такими валізами спричиняє не менший дискомфорт для жителів міста, ніж щорічні повені, повідомляє CNN. Крім того, коліщата з твердих матеріалів руйнують мармурові сходи, автентичне покриття пішохідних мостиків і старовинну бруківку. З травня 2015 року кожен, хто подорожуватиме з «гучними» валізами, платитиме штраф у розмірі від 500 до 620 євро. Таке рішення місцевих чиновників щороку створюватиме багато незручностей для 22 мільйонів туристів. Особливо проблематично для гостей міста буде діставатися з великим багажем до готелів, розташованих на вулицях, де заборонено рух механічного транспорту, а таких у Венеції чимало.

Підготувала Ольга ЧОРНА.

Сімейне гніздечко

У школу знову, ніби в перший раз,
Хоча вже доля твори їм диктує,
І цілий світ, як рідний світлий клас,
В якому друзі скажуть і почують.

І тільки спомин – дивина із див,
А квіти – в подарунок за науку,
Бо на шляхах, де вчитель їх водив,
Нині життя тримає вже за руку.

На фото Інни ДАНИЛКІВ: минулорічні випускниці Дичківської сільської школи Тернопільського району Настя Лящинська і Віра Махіброда.

Про кохання – устами відомих

Любов ніколи не вимагає, вона завжди дає. Любов завжди страждає, ніколи не виражає протесту, ніколи не мститься за себе. **(М. Ганді)**

Якщо збираєтесь когось полюбити, навчіться спочатку прощати. **(А. Вампілов)**

Бути коханим – це більше, ніж бути багатим, бо бути коханим – значить бути щасливим. **(Тільє)**

Кохання надихає на великі справи, і воно ж заважає їх здійснювати. **(Дюма)**

Кохання – найсильніше з усіх пристрастей, тому що воно одночасно опановує головою, серцем і тілом. **(Вольтер)**

Інколи серце бачить те, що очам не видно. **(Джексон Браун-молодший)**

Етюд

Кава пахне твоєю любов'ю

Недільний ранок сонно заглядає у вікно. Ніяк не хоче розсіюватися сіра мряка. Лише де-не-де мокрий сніг зачепився на гілках ялинок. Зима ще не починалася, а вже хочеться літа. Сонця і світла, райдужних кольорів квітів. Здається, так би і лежав під теплою ковдрою, як равлик у своїй хатинці, і додивлявся в уяві яскравий сон.

Але... Тебе уже немає поруч. Тільки ледь вловимий аромат парфумів нагадують запах твого тіла. І я уже боюся, що і ти – це був лише солодкий сон, який розтанув разом із світанком. Думаю про те, що можу пережити зиму, холод, сірість буднів, очікування літа... Тільки не твою відсутність. Бо ти – єдина, бажана, кохана моя жінка. Примхлива, уперта, сильна, ніжна... Ласкава і нестерпна, і знову, завжди – кохана.

Відлуння твоїх легких кроків заспокоює моє серце. А ось і ти сама. З двома чашками гарячої кави, над якими здіймаються запашні хмарки пари. Усміхнена і дуже вродлива. І я вкотре переконуюся, що життя – чудова річ, якщо кава пахне твоєю любов'ю.

Андрій К.
м. Тернопіль.

Долі людські

Просто Марія

Того осіннього ранку Марійка збиралася до школи як завжди дуже ретельно. Розчесала довге волосся, заплела сама дві тугі кіски, котрі звично розмістилися на її кучерявій голівці. Взяла два червонобокі яблучка, які подарувала щедра яблуня, що росла здавна у їхньому садку, підсипала курям зерна і побігла. Молодший братик Мирослав ще додивлявся останній солодкий сон, бабуся порала худобу у стайні, тато вже від світанку працював у млині, а мама – на колгоспному полі.

Перший урок – математика. Марійка не дуже любила цей предмет, найкраще їй вдавалися українська мова і читання. Ще вона гарно співала і мріяла колись стати артисткою та зніматися у кіно.

Продзвенів дзвінок на перерву і Марійка вибігла у коридор. Поруч проходили дві молоді вчительки і розмовляли. Дівчинка вирішила прислухатися, бо їй здалося, що мова йде про їхню сім'ю.

- Як почула Катерина, що її чоловіка забрали енкаведисти, кажуть, впала нежива. Ото горе випало тим діточкам, в один день стали круглими сиротами.

- Правду кажуть, біда сама не ходить, а ще й горе з собою водить, - промовила інша вчителька.

Червоне яблуко, яке саме надкусила Марійка, випало з її рук і покотилося прямо до ніг учительок, які щойно співчували дівчинці.

- Ой, дитино, ти вже все почула. Біжи швиденько додому, там така біда трапилася, - прошепотіла Іванна Дмитрівна, міцно обійнявши учениці.

Марійка кинулася до дверей. Ще встигла почути слова другої вчительки: «Тепер вона дитина ворога народу. Нелегко їй буде у житті».

Дівчинка бігла так швидко, як тільки могла. Падала в пилюку, збиваючи коліна, вставала і знову бігла. Ще ніколи дорога додому не здавалась їй такою довгою. Раптом на дорозі показався віз, на якому поліцаї везли чотирьох чоловіків, серед яких вона впізнала свого татка.

- Тату, таточку, куди ж вас везуть! – кричала дитина і бігла за возом. – Там, кажуть, мама вмерли, а ви їдете від нас. А як я собі з Мирославом дам раду сама? І чого це у вас кайданки на руках?

Чоловік мовчав, лише сльози котилися по його збитому катами обличчю.

- Марусю, братика бережи, - раптом почула останню батькову настанову донька, впала на коліна і заридала.

- Дитино, вставай, не плач, - почула сусідчин голос дівчинка, яка випадково стала свідком зустрічі Марійки з татом. Жінка не знала, за що заарештували Михайла, знала лише те, що він був щирим патріотом, брав участь у виставах і вечорах, які організовувала «Молода Просвіта», а ще був вправним мельником, добрим чоловіком і батьком. Але настали такі часи, що ніхто не знає, чи, заснувши у власному ліжку, дочекається ранку.

Сусідка підвела Марійку на ноги, витерла подолом спідниці збиті дитячі коліна і повела її додому. Там саме жінки приводили до тями Катерину.

- Матусю, то ви не вмерли? – скрикнула дівчинка і підбігла до мами, цілуючи її в обличчя, руки. – А то вчителі в школі казали, що ми тепер сироти...

Ще довго плакали обидві – донька і мати.

... Михайла так і не відпустили, а дружина з дітьми назавжди отримали тавро сім'ї ворога народу. До старості літ прожила Катерина при дітях, хоч не раз кликали її заміж, бо була дуже вродливою і роботящою. Вірила: якщо живий її Михайло, то обов'язково повернеться до неї.

Про долю свого судженого Катерина дізналася лише, коли Україна здобула незалежність. До неї написав чоловік із Донецької області, який ішов по етапу разом з Михайлом Олійником. Він повідомляв, що тортури, яким піддавали їх тоді, були нестерпними. Її Михайло, не витримавши знущання, зійшов з розуму, а згодом помер, не дістався місця засудження – Сибіру. Де його могила – рідні ніколи так і не дізналися.

Життя тривало. Виросла і Марійка, вийшла заміж за хлопця із сусіднього села, якого теж, як і батька, звали Михайлом. Разом вони виховали двох дітей – Мирославу і Романа. Усе життя пропрацювала Марія ланковою у колгоспі. Казала, що в окрузі нема такого поля, яке б вона не сапала. Молода родина звела власну хату, тримала велику господарку. Жили в мирі і злагоді.

- Колись не треба було телевізора, ми сиділи з дідом і співали усі пісні підряд, які тільки знали, - розповідала нам бабця.

Першим відійшов у вічність Михайло. Раптова хвороба скосила його нежданно. Потім Марія поховала зятя, а згодом і доньку.

Пережите горе глибокими зморшками залягло на обличчі жінки. Вона часто плакала, згадуючи своїх рідних, що так завчасно її покинули, але до кінця життя залишалася оптимісткою. Будучи сама невиліковно хворою, переїздити з села до сина у місто не хотіла.

- Який-то гарний світ! Як гарно світить сонечко, співають пташки, як хочу ще трішки пожити, - шепотіла, згасаючи.

І згасла тихенько, як свічка на вітрі, моя бабця Маруся Нафостович, залишивши по собі світлу пам'ять і приклад того, як зносити в покорі усі труднощі і бурі, які трапляються на життєвій стежині.

Олена МАДАРАШ.
с. Острівець Теребовлянського району.

Невигадана історія

«Син уже додому хоче...»

Надія хотіла б назавше забути той страшний день свого дитинства, коли згоріла їх хата. Та спогади, як кадри жахливої кінострічки, і досі прокручуються у її голові. Мама тоді досвітком пішла на ферму, батько - у своїх справах, а вона, 9-річна дівчинка, ще солодко спала, обнявши улюблену ляльку.

Яскраві картинки її сну перервали перелякані крики людей, що намагалися загасити пожежу. Тріщали шибки, вогонь з блискавичною швидкістю охопив дім... Десь поруч істерично кричала мама, яка прибігла з ферми, з даху злітала розпечена черепиця, а вона, захлинаючись гірким димом, не могла дихати... Враз щось важке і пекуче вдарило Надійку по ніжках, накрило ляльку. Вона ще встигла почути протяжний звук пожежної сирени і провалилася у порожнечу...

Потім були тяжкі дні у лікарні, де біля неї, усієї у бинтах, сидів посивілий батько. «Ти можеш порухати ніжками, доню?» – спитав боязко, коли Надя розплющила очі. «А де мама, татку?» – запитанням на запитання відповіла Надя. Сльози наповнили батькові очі: «Відтепер мама буде допомагати нам із неба», - мовив сумно. Надійка ледь підвела до вікна голівку і розплакалася: « Я не бачу на небі матінки, тату!»

Усе село, колеги з будівельної бригади, де працював батько Тарас, перейнялися їх бідою: зібрали кошти, допомогли відновити житло. Та особливо батько був вдячний сусідові Антону, який врятував Надійку. А ще позичив йому чималу суму і запропонував пожити з донькою у них.

До року на їх подвір'ї уже красувався гарненький будиночок, обрамлений молодими саджанцями. Надійка тішилася, що батько подбав і про окрему кімнату для неї, яку гарно облаштував.

Радість доньки передавалася Тарасові, який ніяк не міг оговтатися від страшного горя. Не раз думав: ліпше б не Юля, дружина, а він загинув у тій пожежі. Знав: тепер мусить бути доньці і за маму, і за батька. Вірив: усе ще буде у них добре. Єдине, про що ні хвилину не забував – борг, який зайняв у Антона. Та сусід не квапив його: «Повернеш, коли зможеш. Ніхто ж не застрахований від горя».

Та, як кажуть, людина планує, а доля керує. Якось на роботі Тарасові чомусь запаморочилося у голові, а ноги, що враз стали слабкими, не втримали його на риштуванні. Відтоді Надійка подорослішала. Тепер уже вона носила татові передачі у лікарню. Вчилася варити, прати, прибирати.

З часом батько став робити перші кроки після виснажливої хвороби, займявся ремонтом взуття на замовлення. Справжньою красунею виросла Надійка. Щоб не залишати наодинці хворого батька, вступила на заочне відділення у педагогічний.

Якось зайшов до них Антон. Дивним поглядом обвів Надю. Присів біля Тараса. «Ви тут поговоріть з татом. А я піду в садок, нарву вишень на вареники», - сказала дівчина. «Вона у тебе й сама, як вишенька», - несподівано мовив Антон.

Тарас тяжко зітхнув. «Розумію, що не про доньку мою ти прийшов поговорити, Антоне, а про борг. Зачекай ще трішки, якщо можеш. Бачиш, як доля мене шмагає. Те, що назбирав, пішло мені і Надійці на лікування», - став оправдовуватися.

«Дарма так думаєш, Тарасе. Саме про Надійку я й хочу поговорити з тобою. Та сума, яку ти позичив, тепер уже не має ніякої цінності. А щоб були ми у розрахунку - віддай за Андрія, мого сина, свою Надійку», - мовив серйозно.

Тарас якось не одразу збагнув, що таке каже сусід, а потім аж стрепенувся: «Ти що - пропонуєш продати доньку?»

«Чому продати? Андрій - тямущий, роботящий, і до Надійки небайдужий. Лише несміливий. То чом би нам не породичатися? А те, що на 13 років старший від Наді, то, може, й на краще? Знаю, є у неї хлопець. Бачив, як проводжав її додому, але то діло поправиме. Словом, думай, Тарасе», - сказав і зачинив за собою двері.

Тарас ніяк не наважувався розповісти Надійці про цю розмову. Та вона і сама помітила, як після відвідин сусіда батько посмутнів. Не витримала: «Що сталося, тату? Скажи, я зрозумію».

Надія слухала батька і гіркий клубок підкочувався їй до горла. Усі ці роки батько й словом не обмовився про той злощасний борг, який, очевидно, і став причиною його інсульту та каліцтва. Бідолашний таточко! Скільки довелося йому пережити! Отже, від її рішення залежить його спокій? Тільки як пережити розлуку з коханим Ігорем? Вона життя свого не уявляє без нього!

Здається, усе село вийшло подивитися, як Андрій з Надійкою їшли до церкви вінчатися. Ніхто не міг зрозуміти, чому її наречений - Андрій, а не Ігор. Надія намагалася не думати про це, відганяла сумні думки, переконуючи себе, що сталося так, як мало статися...

Андрій був турботливим і лагідним чоловіком для Наді і добрим зятем для Тараса. Його роботящі та спритні руки помітно змінили їх обійстя, воно стало ще затишнішим і красивішим. Здається, що й Тарас наче помолодшав, відколи Андрій у них поселився. Високий, кароокий – він був гарною парою для Надійки.

На вигляд і не скажеш, що така різниця між ними у роках. Надія намагалася бути веселою, увійшла у роль молодої господині, і ніхто й не здогадувався, що ночами, віддаючись любощам чоловіка, уявляла, що розділяє подушку з ним, своїм Ігорем. Дуже за ним сумувала. Щоправда, гріх їй жалітися: Андрій гарно до неї ставиться, виконує усі її забаганки. Та якийсь він аж занадто стриманий. Не вміє говорити таких ніжних і красивих слів, які чула від Ігоря. І хіба вона винна, що серце рветься до нього?

Якось, повертаючись зі школи, де працювала вчительською молодших класів, стрілася з давньою подругою Олесею. «Давно не бачилися, Надійко. Ти чомусь змарніла. Як Андрій? Не вірю, що кохаєш його, подругу. Так і Ігор каже», - щебетала Олеся. «Як він? Чи ще кохає мене?» Олеся прострелила Надю чорними вуглинками очей. Лукаво посміхнулася. «Звісно, ще й як кохає! А ти не муч себе, рідненька. Хочеш, організую вам зустріч?»

Олесина хата і прихистила їх. Андрієві Надя пояснювала, що, мовляв, залишається після уроків з учнями для додаткових занять. Чоловік вірив, розумів. І розігрівав обід втомленій дружині.

«Нам треба поговорити, Надійко», - сказав одного вечора насторожено. Вона завмерла: знає про Ігоря. Невже Олеся зрадила її?

«Ти знаєш, як я люблю тебе. І хочу, щоб ти подарувала мені сина. Тоді у нас буде справжня сім'я», - Андрій легенько обійняв дружину за плечі. Надя полегшено зітхнула: «Отже, не знає», - подумала і сказала: «Ще трішки зачекаємо, Андрійку. Я недавно на роботу вийшла. Копійчину прискладаємо». «Гроші – то пусте. Для цього у тебе є я. А чекати? Ти, мабуть, забула, скільки мені років», - мовив Андрій.

Невдовзі Надя і справді відчула зміни у своєму організмі. Знала напевно: дитина, яку чекає, не від Андрія. Рій думок заполонив голову: сказати неправду Андрієві, що завагітніла від нього, чи признатися Ігореві – батькові малюка? Вирішила порадитися з Олесею. «Шила у мішку не сховаєш. Ліпше обом сказати правду », - запевнила Олеся. Та Надія зловила себе на думці, що, кохаючи Ігоря, чомусь не хоче втрачати чоловіка. Андрій по-справжньому її любить, господар хороший. Та слова Олесі цвяхом вертілися у серці: очевидно, подруга права.

Надя ніколи не забуде очі Андрія, коли повідомила йому, що чекає дитину від Ігоря. У них було стільки болю, образи і відчаю! Ліпше б ударив її, посварив, пригрозив, аніж так розпачливо складав своїх речі...

Усю ніч Надя не спала: «Господи, що ж я наробила!» І тільки думка про те, що завтра повернеться з відрядження Ігор і вона порадує його гарною новиною, трохи її обнадіювала...

Проте Ігор не з особливою радістю прийняв таку звістку: «Хай би Андрій думав, що це – його дитя, я не можу одружитися з тобою, Надю. Скажу чесно: не у відрядження їздив я, а в сусідній район до іншої жінки. Скоро поберемося з Наталею. Вона також чекає від мене дитину», - прострочив на одній ноті. Надя стояла, як очманіла, і не могла оговтатись від почутого. Невже ці слова вона чує від чоловіка, який ще недавно клявся їй у вічному коханні? Невже це та людина, якою вона снила, дихала, жила?

«Погано вчинила ти дочко. Та що поробиш – вигодуємо, виховаємо дитя. Не плач, бо тим лише шкодиш дитині» - розраджував Надію батько, якій у хвилини відчаю не хотілося жити.

Пологи у Надії були важкими. Нервова напруга, страх перед самотністю далися взнаки. Та коли подали синочка до грудей, Надя зрозуміла: тепер їй є для кого жити, а люди поговорять і перестануть, як тільки свіжу новину почують.

Завтра мають її виписувати із пологового будинку. Надія хвилювалася: разом із нею виписують ще двох жінок, за якими приїдуть чоловіки. А за нею з сином – батько. Уявляє, як буде прикро татові....

«Збирайся, красуне. Чоловік уже чекає тебе із сином», - розбурхала її сумні думки акушерка. – Красивий таки, солідний...» Надія зацікавилася: «Чоловік? Який чоловік? Мабуть, помилилася акушерка».

Надворі духмяним ароматом дихав квітучий травень. На сходах лікарні стояв святково одягнений Андрій з букетом тюльпанів. Такий рідний... «Це – ти?» - запитала збентежена Надія. Андрій на мить зашарівся, почервонів. А потім обережно взяв із рук медсестри білосніжний згорток, перев'язаний голубим бантом. «Сідаймо хутчіш у машину, Надійко. Син уже дуже додому хоче», - мовив, посміхаючись.

.... Незадовго у малого Андрійка з'явиться сестричка Юленька. Надія – щаслива, бо кохає свого чоловіка і упевнена, що він теж кохає її по-справжньому, хоч ніколи і не казав їй високих та красивих слів...

Марія МАЛІЦЬКА.

Струни серця

Ось іду я лісом
Мовчки так, без слів,
І лиш тільки чую
Легкий шум кущів.
Шепче мені з віток
Дрібненька листва:
Опадаєм, милий,
Осінь вже прийшла.
І не будем більше
Ми тебе встрічати,
А грайливий вітер
Нам пісні співати.
Так і ти сьогодні
Чомусь так сумуєш,
Поділися болем –
Чи ти нас не чуєш?
І сказав до них я,
Тихо так, без зла:
У житті моєму
Теж осінь прийшла.

* * *

Мій рідний край, моя ти
Україно,
Де пролітають в небі
журавлі,
Така на світі ти лише -
єдина,
За це тобі вклоняюсь
до землі.
Тут я живу і тут моє
коріння,
Батьківський шлях продовжую
в житті,
Та й звідси я нікуди не
поїду,
І не залишу я тебе в
біді.
Настане час, а я в те твердо
вірю –
За правду нам віддячиться
Земля,
І цілий світ побачить відблиски
проміння
Із українського твердого
кришталя.
Мій рідний край, моє ти
Тернопілля,
Де буйно так колосяться хліби,
Люблю я все твоє
довкілля
Ще й з пригорщів напитися
води.

* * *

Я, доле, дякую тобі
За те, що тут я народився,
За те, що в скруті і в біді
Із шляху свого я не збився.

Я, доле, дякую тобі
За неудачі і за муки,
Бо я інакше не спізнав
Ази життєвої науки.

Я, доле, дякую тобі
За іскорку свого кохання.
Воно мене тримає на плаву
Й надія є моя остання.

Я, доле, дякую тобі
За все життя моє прожите,
Не раз розтрачене
десь по вітрах,
А все до купки ніби зшите.

Я, доле, дякую тобі
За все, що ти мені подарувала,
За те, що, доле, не когось,
А ти мене обрала.

Петро ХУДКО.
смт. Козова

Нічия на завершення року

Товариська гра національних збірних України та Литви не виявила переможця, а київські вболівальники не побачили жодного забитого м'яча.

Тренерський штаб господарів вирішив використати цей спаринг за призначенням, а саме - перевірити у дії практично всіх гравців, які були викликані до розташування головної команди країни. При цьому рівень суперника дозволяв сподіватись на перемогу, адже перед цим литовці поступились у Швейцарії (0:4). Втім, прибалти виявились міцними та грамотними у захисті, а після перерви навіть тричі дуже серйозно загрожували представнику «Дніпра» Денисові Бойку – кожного разу голкіпер рятував партнерів, а от у його візаві з команди гостей, попри постійну напругу, такої серйозної роботи не було.

У першому таймі найактивнішим в українців був Роман Безус, який у нинішньому сезоні виступає не так вже й часто. Багато литовці порушували правила, але чисельні подачі від Руслана Ротаня не мали ефекту. За ідеєю вихід після перерви Андрія Ярмоленка та Євгена Коноплянки мав посилити фланги господарів. Так і сталось, однак до влучних завершень та гострих передач справа практично не доходила. Як міг, боровся за м'яч Пилип Будківський, проте єдиному форварду суперник не дав розгулятись. Тож територіальна перевага – це все, чим могли похвалитись підопічні Михайла Фоменка, а виходячи зі співвідношення гольових епізодів, рахунок 0:0 можна навіть назвати прийнятним.

Тепер збірна України бере паузу до 27 березня наступного року, коли на своєму полі прийматиме грізних гостей з Іспанії.

Прем'єр-ліга: тринадцятий тур

Тур, який завершував перше коло чемпіонату України, розпочався скандалом у Львові.

«Карпати» приймали «Шахтар» й вирішили провести акцію на підтримку української армії, але гірники не погодилися та звинуватили львів'ян у провокації. Це викликало резонанс, адже футбольна Україна поділилася на два табори. На думку одних, «Карпати» свідомо це зробили, щоб скомпрометувати «Шахтар», інші, вважають, що у цій акції нічого підступного не було, й звинувачують гірників в антиукраїнських діях. Насправді, правда десь посередині. Обидві сторони чітко та аргументовано пояснили свою точку зору, кожна з яких має право на існування. Хочеться лише додати, що у цьому вчинку «Карпат» немає нічого поганого, і цей скандал перш за все є політичним та економічним протистоянням, а не футбольним.

Окремо варто згадати вболівальників «зелено-білих», які під час цього матчу встановили новий український рекорд за кількістю вибухів піротехніки. Їх під час матчу було аж 648! Через дим, який утворився над стадіоном, судді доводилося призупиняти гру, адже на полі гравці не бачили один одного.

«Металург» З. - «Динамо» - 2:4

Мінімальні переваги гостей у кожному з двох абсолютно різних таймів дозволили динамівцям зміцнити лідерство у Чемпіонаті ПЛ.

«Ворскла» - «Зоря» - 2:0

У зустрічі гідних та непоступливих суперників полтавці зуміли перервати безвиграшну серію, одночасно зупинивши безпрограшний хід луганців.

«Металург» Д. - «Волинь» - 1:2

Перший «зимовий» матч нинішнього сезону приніс перемогу луцькій команді, яка піднялась піднялась на 6 місце.

«Дніпро» - «Говерла» - 1:1

Несподівана втрата очок дніпропетровцями дала шанс «Динамо» піти у більший відрив, а «Шахтар» вже наблизився на відстань 2-х очок.

«Олімпік» - «Іллічівець» - 3:2

Вирішальну роль у результативній перемозі господарів відіграло вилучення у складі суперника ще у першому таймі.

«Карпати» - «Шахтар» - 0:2

Донеччани зробили акцент на ударний початок матчу, після чого для них було справою техніки довести зустріч до перемоги.

Матчі «Металіста» із «Чорноморцем» перенесені

До Федерації футболу України надійшли листи від ГУ МВС України в Харківській та Одеській областях щодо перенесення матчів між командами ФК «Металіст» та ФК «Чорноморець».

Розглянувши матеріали, Дирекція ПЛ постановила перенести матчі 13-го туру Чемпіонатів ПЛ та U-21 між «Металістом» та «Чорноморцем» на пізніший термін. Нові дати проведення та час початку будуть визначені додатково.

Спортсмени зі Збаража – у лідерах

Друге командне місце здобула збірна ФСТ «Чемпіон» на першому Міжнародному турнірі з вільної боротьби пам'яті Вітка Процяка і Патріка Жиманчика, який відбувся 14-15 листопада в польському місті Намислув Опольського воєводства.

Шестеро із семи членів нашої команди здобули призові місця і один - п'яте.

Зокрема, в особистому заліку у своїх вагових категоріях «золото» вибороли Андрій Ткач та Олег Ключка. Срібними призерами також стали Юрій Вовк, Андрій Жезняк, Олександр Бебко, Олександр Михальський.Вадиму Крупському дісталось п'яте місце.

Кращим борцем турніру був визнаний Андрій Ткач.

Варто відзначити, що серед 19 команд Україну представляв лише збаразький ФСК «Чемпіон» (тренери Петро та Євген Королі). Решта із 110 учасників змагань — спортсмени клубів Польщі та Німеччини.

УЄФА «розведе» юнацькі збірні України та Росії

Юнацькі збірні Росії та України з футболу не зможуть зустрітися у відбірковому раунді чемпіонату Європи.

Таке рішення ухвалив комітет УЄФА з надзвичайних ситуацій.

Жеребкування відбіркових турнірів чемпіонатів Європи-2015 серед гравців до 19 і 17 років відбудуться 3 грудня у штаб-квартирі УЄФА в швейцарському Ньоні.

Збірна України для футболістів до 19 років потрапила в другий кошик разом зі збірними Австрії, Португалії, Швейцарії, Франції, Швеції та Республіки Ірландії. І якщо з першого кошика суперниками українців буде обрана російська збірна, то вона буде замінена іншою командою.

За такою ж схемою пройде і жеребкування турніру для гравців збірної до 17 років.

Там українська збірна потрапила у четвертий кошик разом з Грецією, Ізраїлем, Словенією, Уельсом, Північною Ірландією, Азербайджаном і Боснією та Герцегевиною.

Усик – сьомий у рейтингу

Усе ближче до чемпіонського бою. Українець Олександр Усик зробив черговий крок до вершини рейтингу за версією WBO, піднявшись із дев'ятої на сьому позицію.

Представник важкої боксерської категорії безапеляційно виграв усі п'ять боїв на профірингу, здобувши дострокові перемоги.

Головна мета Усика – зустріч у рингу із чемпіоном за версією Всесвітньої боксерської організації, Марко Хуком. Куди ближча перспектива – бій, який українець проведе 13 грудня у Києві. Ім'я наступного суперника Олександра наразі невідоме.

Перемога однією рукою

Василю Ломаченку, щоби перемагати, вистачить і однієї руки.

Травма лівого мізинця не завадила українському боксеру здобути перемогу над Чондатарном Піріяпіньо і відстояти пояс чемпіона світу за версією WBO.

Ломаченко, переважаючи суперника в швидкості, контролював ситуацію у рингу.

Власну перевагу українець втілив у важкий нокдаун у четвертому раунді – перший у кар'єрі Піріяпіньо. Таєць встояв, однак навіть травма суперника не допомогла йому боротися з Василем на рівних. Перевага Ломаченка за влучними ударами в голову вражаюча – 309:48. Українець, боксуючи однією правою, домігся рахунку 120:107 за версією кожного з суддів.

Шовковський повторив рекорд Блохіна

Олександр Шовковський повторив рекорд Олега Блохіна за кількістю зіграних матчів за київське «Динамо».

Зустріч із запорізьким «Металургом» стала для 39-річного голкіпера киян 581 у кар'єрі.

Шовковський провів 390 матчів у чемпіонаті України, 57 - у Кубку України, 7 - у Суперкубку України і 127 - в Єврокубках.

З нагородами із Японії

У Японії завершився чемпіонат світу з бойового самбо, де у третій день змагань українці вибороли три нагороди. «Золото» для нашої команди здобула Луїза Гайнутдінова з Чернігівщини.

У фінальному поєдинку українка змагалася з Ділдаш Куришбаєвою з Казахстану. Наша самбистка впевнено повела у рахунку та довела свою перевагу до логічного завершення.

Крім того, у неділю наші спортсмени здобули ще дві «бронзи». Медалі на рахунку Світлани Яремко (понад 80 кг, Київська область) та Сергія Чорного (52 кг, Київ).

Таким чином, за підсумками турніру збірна України здобула 10 нагород — 2 золоті та 8 бронзових і посіла 4-те місце у загальнокомандному заліку.

Коноплянка - найкращий

Півзахисника «Дніпра» та збірної України Євгена Коноплянку нагородили, як найкращого гравця сезону 2013-2014 років.

Вибрали Коноплянку шляхом голосування, яке проходило серед клубів Прем'єр-ліги. Нагороду гравцеві вручив генеральний директор УПЛ Петро Іванов. Церемонія відбулася перед початком матчу із «Говерлою».

Як подолати втому

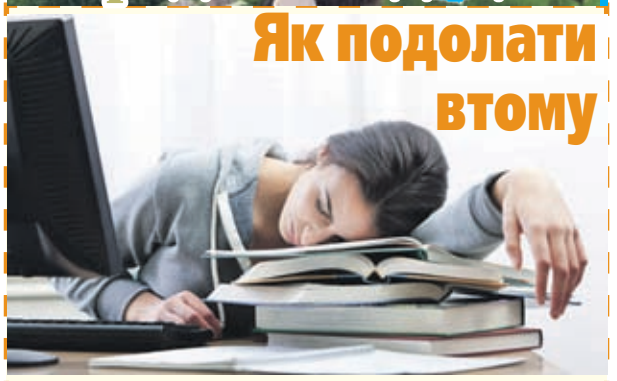

Мабуть, немає такої людини, яка хоча б раз у житті не відчувала неперебornої втоми після напруженого дня.

Ця слабкість повинна минути сама собою за кілька годин, після повноцінного сну. Однак якщо це гнітюче відчуття не зникає навіть протягом декількох днів, варто задуматися про те, як його лікувати і запобігти розвитку більш серйозного захворювання – синдрому хронічної втоми.

Ознаки перевтоми бувають різні – слабкість у тілі, нудота, запаморочення, відсутність апетиту, постійний стрес і поганий настрій, дратівливість, безсоння... Такий стан може виникати періодично, під час довгого робочого дня, наприклад. Різні види перевтоми потребують особливого підходу. Так, інтелектуальній напрузі можна запобігти, якщо навчитися чергувати періоди розумової активності з фізичними тренуваннями. Організм буде сприймати різку зміну діяльності як відпочинок. Протягом дня варто влаштовувати хвилинки відпочинку. А перед сном – приймати розслаблюючі гарячі ванни і пити заспокійливі трав'яні чаї.

Не менш важлива профілактика перевтоми у школярів. У раціоні дитини обов'язково повинні бути свіжі овочі та фрукти. Школяр обов'язково повинен гуляти на свіжому повітрі не менше 2 годин на добу. Можливо, варто подумати й про те, щоб завести домашню тварину, яка буде відволікати малюка від повсякденних турбот, пов'язаних з навчальною діяльністю.

Причинами перевтоми можуть бути й проблеми зі здоров'ям – серцева недостатність, дисфункція щитовидної залози, гормональний дисбаланс в організмі, захворювання дихальної системи, що утрудняють приплив повітря до клітин і тканин й інші. У цьому випадку слід звернутися до лікаря.

Прості засоби від перевтоми

Лимонна настоянка. Для приготування цього засобу подрібніть два лимони, залийте лимонну масу склянкою горілки і склянкою води. Отримана суміш має вистояти добу, після чого додати в настій 500 г подрібнених волоських горіхів, 300 г меду. Засіб приймають за годину до їди по одній столовій ложці.

Екстракт женьшеню. Протягом двох тижнів вживати екстракт женьшеню, який продають в аптеках. Приймають його двічі на день по одній чайній ложці. Через два тижні перерви курс повторити.

Ягідний напій. Візьміть одну столову ложку плодів горобини і одну столову ложку плодів шипшини. Отриману ягідну суміш залийте одним літром окропу, після чого залиште настоюватися в термосі на всю ніч.

Дієта здоров'я

Лікарі вважають, що одним із важливих чинників здоров'я є правильне харчування, і дають щодо цього поради, дотримуючись яких, можна значно знизити ризик захворювання на рак та інші недуги.

Не вживати рафінованих і з хімічними добавками продуктів. Надавати перевагу натуральним продуктам рослинного походження. Рослинна їжа не потребує великих затрат на перетравлювання і має потужні радіозахисні і протипухлинні властивості завдяки вмісту в ній пектинів. Відомо, що пектини зв'язують іони важких металів у нерозчинні комплекси, які виводяться із сечею. Найбільше пектинів у грейпфрутах, зеленому горосі, столових буряках, солодкому перці, моркві, гарбузах, яблуках, сливах, цитрусах, дині, вишнях.

Уникати консервованих продуктів і напоїв. Вилучити з раціону потенційні канцерогени, особливо продукти, смажені на олії за температури понад 200°С.

Збагачувати свій раціон зеленню, в якій міститься хлорофіл. Він має виражені детоксикаційні та антимутагенні властивості. Вживання продуктів, які містять вітамін Е, знижує ризик захворювання на рак молочної залози на 40%. Найбільше його в шпинаті, соняшниковому насінні, цвітній капусті, зародках пшениці.

Бета-каротин, що міститься в моркві, шпинаті, петрушці, червоному перці, обліписі, шипшині та інших рослинах, у кишечнику людини перетворюється на вітамін А, який посилює роботу особливих ферментних систем, спрямованих на знищення токсичних речовин, що надходять в організм. Вітаміном А можна поповнити свій організм, вживаючи також печінку тріски, масло, часник.

Організму потрібні тофірол, який зв'язує вільні радикали (найбільше його в злакових рослинах, зокрема пшениці) та йод – важливий мікроелемент, який забезпечує стійкість організму до негативних впливів зовнішнього середовища, а також радіації та хімічних отрут. Нестача йоду можна відновити, вживаючи морську капусту, чорноплідну горобину, насіння яблук, морські продукти, овес, картоплю, горох, моркву, банани, хурму, фейхоа, редьку, капусту, часник.

Дослідження показали, що виражені протипухлинні властивості мають буряки, заяча капуста, зелений чай, капуста броколі, ріпа, брюссельська капуста, абрикоси, морква, грейпфрути, яблука, баклажани, дині, сливи, банани, хурма, цибуля, часник.

Використовувати екологічно чисту воду. Для цього можна очищувати її за допомогою спеціальних фільтрів або застосовувати талу воду. Срібна вода теж буде корисною.

І найголовніше — не їсти, якщо нема відчуття голоду, і не пити, якщо немає відчуття спраги.

Музика активує ті ж ділянки мозку, що й математика

Таке відкриття зробили британські вчені, стаття яких опублікована в науковому журналі "Frontiers in Human Neuroscience".

До цього висновку вони дійшли в ході дослідження, учасники якого вирішували математичні рівняння, а також слухали музику. Всі вони піддалися процедурі магнітно-резонансної томографії (МРТ). Зокрема, дослідники зареєстрували таку ж активність у медіальній орбітофронтальній корі головного мозку під час вирішення математичних завдань, як і під час прослуховування музики.

Гаряче какао – джерело антиоксидантів

Дослідження вчених показало, що в чашці какао міститься стільки ж антиоксидантів, скільки в чашці зеленого чаю або келиху червоного вина.

Чай і вино (у помірних дозах) досі вважалися рекордсменами за кількістю антиоксидантів, аналогічний вплив на людський організм кави та інших напоїв поки що досконало не вивчено. Антиоксиданти захищають генетичний апарат живої клітини від вільних радикалів і застосовуються для профілактики серцево-судинних і онкологічних захворювань.

Їжа та ліки: найнебезпечніші поєднання

Чи знаєте ви, що під час прийому лікарських препаратів потрібно дуже ретельно стежити за своїм раціоном харчування? Справа в тому, що деякі продукти несумісні з тими чи іншими ліками, через що можуть призвести до тяжких наслідків і проблем зі здоров'ям.

Грейпфрутовий сік + ліки

Найбільш небезпечним продуктом при прийомі медикаментів є сік грейпфрута. Він різко збільшує всмоктуваність лікарських речовин стінками кишечнику, внаслідок чого в кров потрапляє левова частка "зайвої" хімії. Зазвичай нашим травним трактом всмоктується лише частина випитих ліків, інша ж частина не засвоюється і просто виводиться з організму.

Грейпфрутовий сік може бути смертельно небезпечним при прийомі певних лікарських препаратів, викликаючи тяжку ниркову недостатність та інші проблеми зі здоров'ям. Тому будьте уважні і краще виключіть з раціону цей гіркуватий сік на час прийому медикаментів.

Молоко + антибіотики

Молочні продукти рекомендують виключати з раціону харчування на період лікування курсом антибіотиків. Вони містять кальцій, який сприяє "зв'язуванню" частини ліків, у результаті чого ті виводяться з організму, так і не всмоктавшись в кров. Ефективність від прийому антибіотиків в цьому випадку різко знижується.

Деякі антибіотики "не уживаються" зі свіжими кислими фруктами, соками, сухим вином, соліннями, консервами, маринадами на основі оцту.

Алкоголь + парацетамол

Це поєднання може призвести до тяжких наслідків, навіть до смерті. Саме тому заборонено парацетамолом і препаратами, які його містять, лікувати "похмільний" головний біль. Печінка такого термоядерного коктейлю просто не витримає.

Будьте дуже уважні при виборі знеболювальних препаратів, оскільки, незважаючи на різні назви ("Колдрекс", "Фервекс", "Еффералган" і т.д.) більшість з них містить парацетамол. І такий завуальований вміст парацетамолу, в комплексі з людською неуважністю, може спричинити проблеми зі здоров'ям.

Пам'ятайте: ніколи не приймайте ліки (тим більше, серйозні, рецептурні), не проконсультувавшись з лікарем. Не соромтеся запитати в нього, чи потрібно вам дотримуватися якихось обмежень в їжі під час прийому медикаментів.

Розторопша – поміч для печінки

У народній медицині насіння розторопші здавна вживали для лікування запальних процесів у печінці, жовчних протоках, селезінці, у разі кольок, жовчнокам'яної хвороби, геморою та закрепів і як тонізуючий засіб. Застосовують у вигляді відвару, чаю або порошку окремо або у зборах з іншими рослинами. Ось деякі рецепти:

30 г подрібненого насіння на 0,5 л води, кип'ятити доти, поки кількість води не зменшиться наполовину. Випити за 3 рази впродовж дня. Курс лікування 4-8 тижнів.

2 ч. ложки подрібненого насіння залити склянкою окропу, настояти 10-15 хв. Чай повільно пити ще гарячим. Курс лікування - 2 місяці: по склянці тричі на день –зранку натще, вдень – перед обідом і ввечері – перед сном. Додайте листя м'яти перцевої, це поліпшить смак чаю.

Можна вводити насіння розторопші до різних фітозборів. Листя кульбаби та плоди розторопші (1:1). 2 ч. ложки збору залити однією склянкою окропу, настояти 15 хв. Приймати щоденно по 2-3 склянки теплого чаю на день протягом 4-6 тижнів. Він поліпшує роботу печінки.

Широкий спектр дії на печінку, жовчний міхур та систему травлення має такий збір: 50 г плодів розторопші, 20 г коренів та трави кульбаби, 20 г листя м'яти перцевої, 15 г плодів фенхеля, 10 г плодів анісу та 5 г кореня калгану. 2 чайні ложки збору залити 1 склянкою окропу, настояти 20 хв. Приймати вранці та ввечері по 1 склянці. Мінімальний курс лікування – 6 тижнів, максимальний – 3 місяці.

ЗАПІКАНКИ – смачно, просто, корисно

Коли у вас немає багато часу чи особливого настрою, аби цей час тратити на кухні, тоді пора готувати запіканки. Малокалорійні, солоні чи солодкі, вони смакують і дітям, і дорослим.

Макаронна запіканка з грибами

ПОТРІБНО: 300 г макаронів, 300 г грибів, 200 г твердого сиру, 200 мл молока, 1 цибулина, зелень, 3 яйця, 50 г вершкового масла, 2 ст. ложки олії, чорний мелений перець та сіль - за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ: у підсоленій воді відварити макарони до готовності 5-7 хв. Відкинути їх на друшляк, обполоснути холодною водою, додати масло і перемішати, щоб не злиплися. Поки варяться макарони, приготувати грибну зажарку: цибулю дрібно порізати і спасерувати на олії. Подрібнити гриби і додати до цибулі. Обсмажити цибулю з грибами, поки не випариться рідина, приблизно10 хв., посолити і поперчити. Приготувати молочну заливку: збити яйця, влити до них молоко, посолити і поперчити суміш. Гарненько збити яєчно-молочну суміш блендером. Сир потерти на тертку. Подрібнити зелень. У змащений олією сотейник помістити половину відварених макаронів і рівномірно розподіли по дну. Потім викласти грибну піджарку, посипати зеленню. Зверху накрити ще одним шаром макаронів.

Залий все молочно-яєчною заливкою, зверху посипати тертим сиром. Поставити сотейник у розігріту до 200°С духовку приблизно на 20 хв.

Запіканка з гречаної каші

ПОТРІБНО: гречана крупа -1 скл., вершки -150 мл, яйця - 2 шт., сир твердий - 200 г, гриби (бажано шампіньйони) - 300 г, куряча грудка -1 шт, цибулина - 1 шт., сіль і спеції за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ: зварити розсипчасту гречану кашу по перевіреному вами рецепту і дати їй трохи охолонути. Грудку теж попередньо відварити і розібрати на волокна, після чого трохи припустити на сковороді у вершковому маслі або олії. Грибочки, попередньо помивши, порізати на невеликі пластини й обсмажити з цибулею на олії на сковороді. Після цього приготувати заливку для запіканки, перемішавши для цього яйця разом з вершками і добре збивши. Також заздалегідь натерти на крупній тертці сир і поки відкласти вбік. Тепер взяти форму для запікання і першим шаром викласти третю частину каші, на яку зверху рівним шаром покласти курячу грудку і засипати частиною сиру. Далі знову шар гречаної каші, зверху гриби з цибулею і ще частина сиру. Останнім шаром викласти залишки каші і залити все заливкою з вершків та яєць. Щедро посипати запіканку зверху сиром для утворення рум'яної скоринки. Поставити в духовку на 30-40 хв. при температурі 180 градусів і все: гречана каша готова, щоб дивувати гостей.

Сирно-картопляна запіканка

ПОТРІБНО: 500 г картоплі, 300 г домашнього жирного сиру, 50 г маслин, 70 г вершкового масла, 1 яйце, 100 мл сметани, чорний мелений перець за смаком, щіпка меленого коріандру, 50 г твердого сиру, сіль за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ: протертий домашній сир з'єднати із м'яким маслом, посолити, поперчити і розмішати до однорідності. Картоплю нарізати дуже тонкими кружечками. Взяти глибоку форму або сотейник, бо на початку готування виділяється багато рідини, яка потім вбереться в картоплю. Дно змастити маслом. Пошарово викласти спочатку картоплю, посолити, посипати спеціями. Потім шар сиру з маслом, далі знову картоплю і т.д. Зверху закінчити шаром картоплі та закрити фольгою. Поставити у розігріту до 200°С духовку і випікай 40 хв.

Сир натерти на крупній тертці. Збити яйця, додати сметану, посолити, додати улюблені спеції. Зняти з картоплі фольгу і залити сметанним соусом, зверху посипати сиром і викласти маслини. Знову відправити у духовку на 20 хв. Готову запіканку залишити на 15 хв. у вимкненій духовці.

Капустяно-м'ясна запіканка

ПОТРІБНО: капуста - 1 кг, фарш м'ясний - 300 г, яйця - 5 шт., олія, сіль, спеції.

ПРИГОТУВАННЯ: капусту порізати і тушкувати на олії на сковорідці 30 хв. Зняти з вогню і дати охолонути. Потім в тушковану капусту додати фарш, збиті яйця, сіль та спеції за смаком і ретельно перемішати. Отриману масу викласти у форму і поставити в духовку на 20 хв. при 200^0.

Запіканка з білокачанної капусти з рисом

ПОТРІБНО: капуста - 500 г, рис - 1 скл., цибуля - 1 шт., морква - 2 шт., яйця - 3 шт., молоко -0,5 скл., сир твердий - 70 г, олія - 1-2 ст. л., вода - 1,5-2 склянки, карі - 1 ч. л., коріандр мелений - 1 ч. л., кріп, сіль.

ПРИГОТУВАННЯ: капусту нашаткувати, залити киплячою водою, варити 5 хв., відкинути на друшляк. Розігріти олію в каструлі. Додати цибулю, моркву, карі і коріандр. Обсмажити протягом 5 хв. Додати рис, зелень кропу. Посолити за смаком, перемішати. Додати воду, довести до кипіння, закрити кришкою і варити на мінімальному вогні 15-20 хв. У форму для випікання викласти рівним шаром 1/2 норми підготовленої капусти, потім — 1/2 рису, решту капусти і знову рис. Залити сумішшю з яєць і молока. Посипати сиром. Запекти в попередньо розігрітій до 180^0 духовці 20 хв. або до утворення рум'яної скоринки.

Капустяна запіканка

ПОТРІБНО: морква - 2 шт., капуста - 500 г, кабачки - 300 г, цибуля - 1 шт., молоко - 350 мл, яйця - 4 шт., крупа манна - 3 ст. л., сіль, зелень.

ПРИГОТУВАННЯ: капусту шаткувати соломкою, кабачок та цибулю різати кубиком, моркву на тертці, все це тушкувати під кришкою хв.15-20. Потім кришку зняти і підсмажити до випаровування рідини. У молоко додати яйця і манну крупу, сіль до смаку, збити і влити в овочеву суміш. Посипати кропом, іншою зеленню і в духовку при 180 гр. хвилин на 20 - до готовності.

Горохова запіканка з фаршем та помідорами

ПОТРІБНО: горох - 300 г, фарш м'ясний - 400 г, морква - 2 шт., цибуля - 1 шт., часник (зубок) - 3 шт., пюре томатне (з томатів у власному соку) - 1 скл., вершки - 150-200 мл, карі, сіль, олія, помідори, петрушка, перець чорний мелений.

ПРИГОТУВАННЯ: горох необхідно заздалегідь замочити - найкраще на ніч, щоб розм'якшити його. Потім воду злити і залити свіжою. Поставити відразу ж на маленький вогонь і варити майже до готовності у великій кількості води. Горох солити майже під кінець варіння. Цибулю та часник подрібнити та обсмажити на олії до золотистого кольору. Додати фарш, перемішати. Моркву натерти на тертці. Додати до фаршу, тушкувати на невеликому вогні. Додати томатне пюре - збити блендером томати у власному соку, перемішати. Влити вершки, перемішати, посолити та поперчити до смаку. Додати карі та горох без рідини. Все гарно перемішати та тушкувати пару хвилин. Розігріти духовку до 190 градусів. Викласти горохово-м'ясну масу у змащену олією форму для запікання. Запікати 15-20 хв. Вийняти з духовки, зверху викласти помідори і знов у духовку на 15 хв. Готову запіканку посипати зеленню петрушки.

Сирно-апельсинова запіканка

Замість апельсинів можна використовувати інші солодкі наповнювачі: мандарини, вишню, полуницю, малину тощо. У залежності від солодошів ягід, слід відкоригувати кількість цукру у начинці.

ПОТРІБНО: 500 г сиру, 100 г вершкового масла, 100 г цукру, 10 г ванільного цукру, 4 ст. л. манної крупи, 1 ст. л. крохмалю. Для заливки: 2 апельсини, 100 г цукру, 2 ст. л. крохмалю, 1 ст. л. цукрової пудри.

ПРИГОТУВАННЯ: протертий сир змішати із м'яким маслом, додати цукор, ваніль, манну крупу і крохмаль. Збити усе блендером до однорідної маси. Апельсини (або інші ягоди) очистити від шкірки і плівок. У м'якоть додати цукор, крохмаль і гарно збити блендером.

Викласти сирну масу у форму для випікання, застелену папером. Зверху вилити апельсинове пюре. Відправити страву в розігріту до 180° С духовку і випікати 45 хв. Готову запіканку остудити, потім поставити у холодильник на пару годин (або на ніч). Дістати із форми, посипати цукровою пудрою, порізати на порційні шматочки і подавати зі сметаною, чаєм або кавою.

Рисова запіканка з яблуками

ПОТРІБНО: 550 мл молока, 250 г круглого рису, 100 г цукру, по 50 г вершкового масла та родзинок, 3 яйця і 3 яблука, 1 ст. л. олії.

ПРИГОТУВАННЯ: молоко довести до кипіння, всипати промитий рис, при періодичному помішуванні проварити його до готовності, заправити вершковим маслом, перемішати. Відокремити білки яєць від жовтків, до жовтків додати цукор, перемішати і додати до рису. Від шкірки очистити яблука, видалити насіння, некрупно їх нарізати, разом з промитими родзинками додати в кашу, перемішати. У густу піну збити білки, перемішати з кашею. Змастити дно і боки форми зсередини олією кулінарним пензлем, викласти в неї приготовану масу, поставити в розігріту до 180 градусів духовку на 20-25 хв. Подавати готову запіканку можна холодною або гарячою.

Бургундська яблучна запіканка

ПОТРІБНО: 4 яблука, 90 г вершкового масла, 4 ст. л. борошна, 4 яйця, 4 ст. л. пудри цукрової, 250 мл молока.

ПРИГОТУВАННЯ: яблука почистити, вирізати серцевину, нарізати невеликими кубиками. 75 г масла розтопити у баночку, висипати туди ж яблука і тушкувати на середньому вогні приблизно 10 хв. Тим часом борошно просіяти у миску, додати яйця, цукрову пудру, дрібку солі, ретельно перемішати і поступово влити молоко. Наприкінці додати тушені яблука. Все перемішати і вилити суміш у форму, змащену рештою вершкового масла. Випікати у розігрітій до 180 градусів духовці 30-50 хв. Подавати запіканку гарячою або теплою, можна посипати цукровою пудрою чи корицею.

Запіканка пшоняна солодка

ПОТРІБНО: цукор - 3 ст. л., сметана - 1 ст. л., яєчні жовтки - 2 шт., молоко – 1,5 скл., пшоно – 0,5 скл., ківі - 1 шт., цедра – 0,5 лимона, ізюм без кісточок - 2 шт., ванільний цукор - 1 ч. л.

ПРИГОТУВАННЯ: молоко довести до кипіння, додати цукор, ваніль, всипати пшоно і варити при помішуванні до загусання. Остудити. У кашу додати яєчні жовтки, перемішати, викласти у форму, змащену маслом, змастити сметаною і запекти 20 хв. при 220 градусах. Запіканку нарізувати у вигляді 2 прямокутників різної форми. На більший прямокутник викласти менший. З кружечків ківі зробити «колеса», з родзинок «фари», з лимонної цедри «двірники» і «фари». При подачі полити фруктовим сиропом.

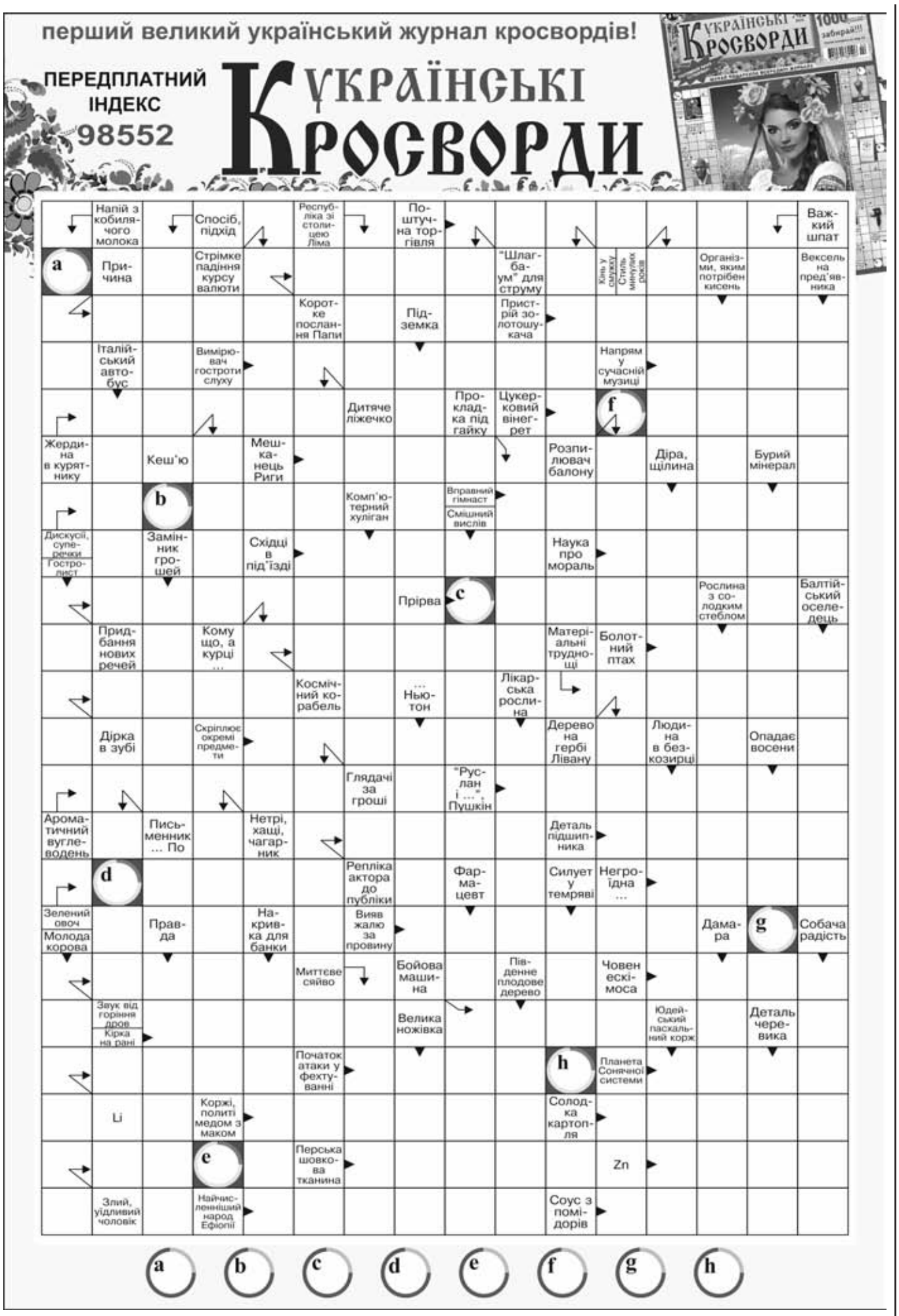

Відповіді

ПРОДАЮ

Два капітальних цегляних гаражі (одно- та двоповерховий) на масиві «Східний» у кооперативі «Надія» в районі «Басарабія» (120 гаражів, цілодобова охорона). Гаражі сухі, в обох є оглядові ями та підвали. Перекриття панельне. Площа 28.8 м.кв., розмір 4.8х6м.

Тел.: (097) 50-25-348

***

Двокімнатну квартиру в центрі Одеси, одна зупинка від залізничного вокзалу, поруч море. Ціна 55 тисяч у. о. Телефон – 0967022844.

***

Продається, або обмін трикімнатна квартира на однокімнатну з доплатою. 61 кв. м., кімнати ізольовані, вікна та двері пластикові, вхідні двері броньовані, індивідуальне опалення. Адреса: м. Кременець, мікрорайон 3.

Тел: 096 74 87 649

МІНЯЮ

Двокімнатну квартиру у Тернополі на приватний будинок в Ізяславі Хмельницької області. **Телефонувати – 0981341696, Микола Васильович.**

Українські анекдоти

Діалог Адама з Богом:

- Боже, навіщо ти створив жінку такою гарною?
- Щоб ти кохав її.
- Навіщо ти створив жінку такою ніжною?
- Щоб ти захищав її.
- В навіщо ти створив жінку такою дурною?
- А це тому, щоб вона кохала тебе.

* * *

- Ти сова чи жайворонок?
- Судячи з режиму життя, я - зомбі.

* * *

У блондинки народилася двійня. Вона сидить на ліжку і ридає. Заходить лікар:

- Чому ви плачете?
- Що я скажу чоловікові? Від кого друга дитина?

* * *

У Китаї під час дегустації риби фугу померло від отруєння троє китайців, двоє англійців і француз. Четверо студентів із України попросили добавки.

* * *

Із кримінальної хроніки: «Учора міліціонери викрили велику партію підробленої горілки. Від неї люди тверезіли і йшли на роботу».

* * *

Закон шоу-бізнесу: чим гірший голос у співачки, тим менше на ній одягу.

* * *

Телефонний дзвінок до ЖЕКу:

- Коли нарешті буде тепло?
- Як це - коли? У травні! Про це навіть діти у дитсадку знають.

* * *

Матір - доньці:

- Прокидайся! Вже давно півні проспівали.
- Чому це мене повинно хвилювати? Я ж не курка.

* * *

Тобі не соромно? У дірявих шкарпетках у гості прийшов.

- Це не дірка.
- А що?
- Декольте.

* * *

Початок операції. Анестезіолог нахиляється над пацієнтом, щоб прикласти наркозну маску. Пацієнт відчув жахливий запах перегару.

- Лікарю, ви ж п'яні!
- Я п'яний? Дорогенький, ти ще хірурга не бачив.

* * *

Дружина записалася на бокс. Після цього я відразу навчився готувати, пилососити, а від прання просто шаленію.

* * *

Високопоставлений чиновник збив своїм авто на пішохідному переході відразу двох чоловіків. Цікавиться у знайомого судді з приводу можливого вироку.

- Я думаю так, - міркує суддя, - той, який головою розбив лобове скло, може отримати п'ять років за пошкодження чужого майна і за спробу крадіжки. Інший, який від удару відлетів у кущі, може й вісім років отримати - за спробу втекти з місця ДТП.

* * *

Якщо дівчина довго не відповідає хлопцеві на смс-повідомлення, значить, вона зібрала консиліум подруг із розробки стратегії та плану подальших дій.

* * *

Після заяви прем'єра Арсенія Яценюка про те, що учасниками АТО визнано 152 осіб, стало відоме достеменне число генералів у МВС і Міноборони.

Наш ДЕНЬ

Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.

Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Бенев'ят Р. М., м.Чернівці, вул. Лесина, 31
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Оксану Марченко зустрінуть яйцями та зеленкою

Активістам і патріотам не подобається, що кума президента Росії веде масштабні шоу на українському каналі, повідомляє видання ДеПо.

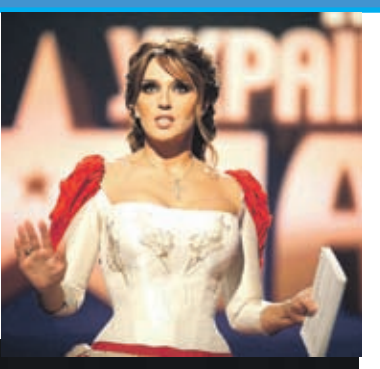

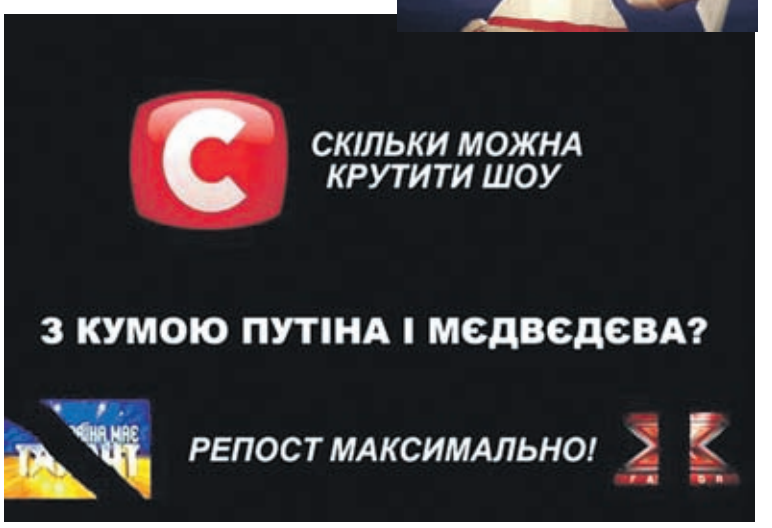

Більше тисячі осіб лайкнули заклик активістів і обурилися тим фактом, що дружина Віктора Медведчука щосуботи з'являється на екранах українського ТБ.

Нагадаємо, що Марченко вже кілька років є ведучою двох шоу: "Х-Фактор" та "Україна має талант".

В Інтернеті повідомляють, що ведуча має намір приїхати до Львова у вихідні, 29-30 листопада, на кастинг телешоу "Україна має талант" та "Х-фактор". Активісти заявляють, дружині проросійського політика та кумі Путіна не місце у Львові.

"Те, що вона сюди збирається приїхати — неприпустимо, – каже активістка Галина Мороз. – Я думаю, вона сама підозрює, як її тут зустрічатимуть. Якщо вона наважиться приїхати, то ми вживатимемо адекватних заходів, щоб продемонструвати, що львів'яни не раді її бачити. Плануємо зібрати людей та піти на кастинг".

З її слів, активісти вже готують плакати, яйця, помідори та навіть зеленку.

Паспорт – без російської мови

Львів'янин Святослав Літинський виграв суд і домігся, аби з другої сторінки його документа прибрали російське дублювання інформації про особу.

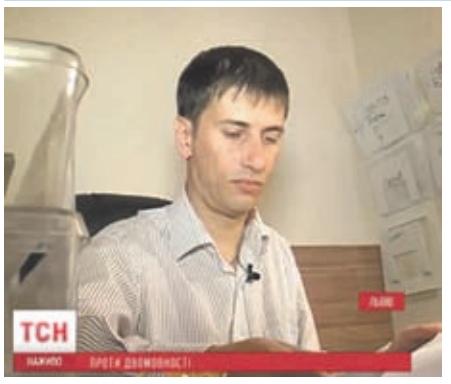

Місяць тому викладач університету подав позов до Адміністративного окружного суду Львова і довів, що такий дубляж – необов'язковий. Суд зобов'язав державну міграційну службу видати Святославу Літинському новий паспорт без записів російською мовою. Утім, як це зробити, не порушуючи закону, в міграційній службі не знають. Тому їхні юристи вже готують апеляцію.

– Я розумію, що мені завтра не видадуть паспорт інакший, але з цим рішенням я буду звертатись у Кабінет міністрів, щоб вони прийняли постанову про те, як має виглядати відповідно до законодавства, – розповів Літинський журналістам «ТСН».

Водночас, за словами юриста, на сьогоднішній день неможливо виконати таке, бо є колізія норм чинного законодавства. Це порушує наказ МВС України № 320, де чітко передбачено, що друга сторінка заповнюється російською мовою в паспорті.

У Тернопільському драмтеатрі - ПРЕМ'ЄРА!

29, 30 листопада, 4, 6, 7 грудня - МИНА МАЗАЙЛО (комедія)

Сюжет п'єси Миколи Куліша нескладний: службовець Мина Мазайло хоче зробити кар'єру за допомогою зміни прізвища, його підтримують дружина, дочка Рина і сестра дружини тьотя Мотя.

Опирається нововведенням син Мини Мокій, який любить українську мову і культуру. З цього приводу у родині постійно розгоряються дискусії.

П'єса "Мина Мазайло" — це класичний зразок політичної комедії. Герої стоять на абсолютно різних позиціях: Мина Мазайло намагається за допомогою зміни українського прізвища на російське зробити кар'єру, Мокій захоплюється ідеєю українізації і цілком віддається їй, дядько Тарас вважає, що українізація — "це спосіб виявити нас, українців", тьотя Мотя — прихильниця "єдиної і неподільної". Але істина знаходиться десь посередині.

М. Куліш влучно характеризує своїх героїв завдяки яскравим особливостям мови кожного з них. Персонажі показані у найсуттєвіших своїх рисах і залишаються у пам'яті, наче маски старого українського вертепного театру. Драматург засуджує міщанську тупість, обмеженість, шовінізм.

ГОРОСКОП

з 26 листопада до 2 грудня

ОВЕН

Скористайтеся даром приваблювати до себе людей, вам вдасться познайомитися з впливовими людьми. Можлива романтична зустріч.

ТЕЛЕЦЬ

Ретельно плануйте свої плани, але розраховуйте тільки на власні сили. Це допоможе досягти значних результатів. Нарешті вирішиться справа, яка вас давно турбує.

БЛИЗНЮКИ

Можлива деяка напруженість у стосунках із близькими. Не провокуйте конфлікт. Вихідні проведіть з коханою людиною.

РАК

Начальство схвалить ваш творчий підхід до справи. Не варто приймати поспішних рішень.

ЛЕВ

Найближчим часом друзям знадобиться ваша допомога. На цьому тижні ви проявите себе як висококваліфікований спеціаліст. Не втрачайте оптимізму.

ДІВА

Колективні інтереси вийдуть на перший план. Сприятливий час для відряджень і нових знайомств.

ТЕРЕЗИ

Службові поїздки дозволять зміцнити матеріальне становище. Зверніть увагу на власне здоров'я.

СКОРПІОН

Не думайте, що весь світ – проти вас. Залишайтеся доброзичливими, це відкриє перед вами всі двері.

СТРІЛЕЦЬ

Вас чекає приємна несподіванка і зустріч з давніми друзями. Фінансові справи підуть вгору. У вихідні вдасться добре відпочити.

КОЗЕРІГ

Настав час зайнятися особистими справами. У вас буде достатньо сил для цього. Нарешті ви втілите у життя давні задуми. Очікуйте фінансових надходжень.

ВОДОЛІЙ

Не ставте на перший план власні інтереси, намагайтеся йти на компроміс. Можливі фінансові надходження.

РИБИ

На роботі ви незамінні. Розкривайте свій творчий потенціал, це зміцнить ваш авторитет.